

Ročník 1998

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 31

Rozeslána dne 15. dubna 1998

Cena Kč 21,-

O B S A H:

82. Zákon o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád)
83. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a o změně a doplnění některých dalších zákonů
84. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 499/1990 Sb., o přepočtu devizových aktiv a pasiv v oblasti zahraničních pohledávek a závazků organizací v souvislosti s kursovými opatřeními
85. Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu, kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 245/1995 Sb., kterou se stanoví pravidla pro vytápění a dodávku teplé užitkové vody včetně rozúčtování nákladů na objekty a mezi konečné spotřebitele

Redakční sdělení o opravě chyby ve sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 54/1998 Sb.

82

ZÁKON

ze dne 17. března 1998

o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím
nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady
č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
ODPOVĚDNOST STÁTU
A ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ
ZA ŠKODU

HLAVA PRVNÍ
ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

(2) Územní samosprávné celky odpovídají za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu pravomocí svěřených jim zákonem v rámci samostatné působnosti (dále jen „územní celky v samostatné působnosti“).

§ 2

Odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.

HLAVA DRUHÁ
PODMÍNKY ODPOVĚDNOSTI

Díl první
Odpovědnost státu

Oddíl první
Obecná ustanovení

§ 3

Stát odpovídá za škodu, kterou způsobily

- a) státní orgány,
- b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, která jim byla svěřena, (dále jen „úřední osoby“),¹⁾
- c) územní samosprávné celky, pokud ke škodě došlo při výkonu státní správy, který na ně byl přenesen zákonem, (dále jen „územní celky v přenesené působnosti“).

§ 4

(1) Za výkon státní správy podle § 3 písm. b) se považuje i sepisování veřejných listin o právních úkonech²⁾ a úkony notáře jako soudního komisaře.³⁾

(2) Činnost notáře podle odstavce 1 se považuje za úřední postup.

§ 5

Stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena

- a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení nebo v řízení trestním,
- b) nesprávným úředním postupem.

§ 6

(1) Ve věcech náhrady škody způsobené rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o regresních úhradách jednají jménem státu ministerstva a jiné ústřední správní úřady (dále jen „úřad“).

(2) Úřadem podle odstavce 1 je

- a) Ministerstvo spravedlnosti, došlo-li ke škodě v občanském soudním řízení nebo v trestním řízení, a dále v případech, kdy bylo soudem ve správním soudnictví vydáno nezákonné rozhodnutí, jímž soud rozhodl o opravném prostředku nebo o žalobě proti rozhodnutí územního celku v samo-

¹⁾ Např. § 39 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), § 3 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 139/1995 Sb.

²⁾ § 2 a 62 a násl. zákona ČNR č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

³⁾ § 38 občanského soudního řádu.

statné působnosti, a v případech, kdy škoda byla způsobena notářem,

- b) příslušný úřad, došlo-li ke škodě v odvětví státní správy, jež náleží do jeho působnosti, a dále v případech, kdy bylo soudem ve správním soudnictví vydáno nezákonné rozhodnutí, jímž soud rozhodl o opravném prostředku nebo o žalobě proti rozhodnutí vydanému v odvětví státní správy, jež náleží do působnosti tohoto úřadu.

(3) Není-li možno příslušný úřad určit podle odstavce 2, jedná za stát Ministerstvo financí.

(4) Bylo-li nezákonné rozhodnutí vydáno Českou národní bankou nebo Nejvyšším kontrolním úřadem nebo došlo-li u České národní banky nebo Nejvyššího kontrolního úřadu k nesprávnému úřednímu postupu, jednájí za stát tyto orgány.

Oddíl druhý

Rozhodnutí

Nezákonné rozhodnutí

§ 7

(1) Právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

(2) Právo na náhradu škody má i ten, s nímž nebylo jednáno jako s účastníkem řízení, ačkoliv s ním jako s účastníkem řízení jednáno být mělo.

§ 8

(1) Nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

(2) Nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze přiznat pouze tehdy, pokud poškozený využil možnosti podat proti nezákonnému rozhodnutí odvolání, rozklad, námitky, odpor, stížnost nebo opravný prostředek podle zvláštního předpisu⁴⁾ (dále jen „řádny opravný prostředek“), nejde-li o případy zvláštního zřetele hodné.

(3) Byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku.

Rozhodnutí o vazbě, trestu nebo ochranném opatření

§ 9

(1) Právo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o vazbě má ten, na němž byla vazba vykonána, jestliže bylo proti němu trestní stíhání zastaveno, jestliže byl obžaloby zproštěn nebo jestliže byla věc postoupena jinému orgánu.

(2) Za vazbu nařízenou v řízení o vydání do ciziny se náhrada škody neposkytuje.

§ 10

(1) Právo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o trestu má ten, na němž byl zcela nebo zčásti vykonán trest, jestliže v pozdějším řízení bylo rozhodnutí jako nezákonné zrušeno.

(2) Právo na náhradu škody má i ten, kdo byl v pozdějším řízení odsouzen k mírnějšímu trestu, než který byl na něm vykonán na podkladě zrušeného rozsudku. Náhrada škody náleží jen se zřetelem k rozdílu mezi trestem vykonaným na základě původního rozsudku a trestem uloženým rozsudkem novým.

§ 11

Právo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o ochranném opatření má ten, na němž bylo zcela nebo zčásti vykonáno ochranné opatření, pokud bylo rozhodnutí v pozdějším řízení jako nezákonné zrušeno.

§ 12

(1) Právo na náhradu škody nemá ten,

- a) kdo si vazbu, odsouzení nebo uložení ochranného opatření zavinil sám, nebo
- b) kdo byl zproštěn obžaloby nebo bylo proti němu trestní stíhání zastaveno jen proto, že není za spáchaný trestný čin trestně odpovědný nebo že mu byla udělena milost anebo že trestný čin byl amnestován.

(2) Právo na náhradu škody dále nevznikne, pokud

- a) v řízení nebylo možno pokračovat z důvodů uvedených ve zvláštním předpisu,⁵⁾
- b) bylo trestní stíhání podmíněně zastaveno a nastaly účinky zastavení trestního stíhání,⁶⁾
- c) výrok o zastavení trestního stíhání byl součástí rozhodnutí o narovnání,⁷⁾

⁴⁾ Hlava třetí části páté občanského soudního řádu.

⁵⁾ § 163a trestního řádu.

⁶⁾ § 307 a násl. trestního řádu.

⁷⁾ § 309 a násl. trestního řádu.

- d) trestní stíhání bylo zastaveno z důvodů uvedených ve zvláštním předpisu.⁸⁾

Oddíl třetí

Nesprávný úřední postup

§ 13

(1) Stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě.

(2) Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

Oddíl čtvrtý

Uplatnění nároku

§ 14

(1) Nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím a rozhodnutím o vazbě, trestu nebo ochranném opatření se uplatňuje u orgánu uvedeného v § 6.

(2) Byl-li nárok uplatněn u ústředního orgánu, který není příslušný, postoupí tento orgán žádost poškozeného příslušnému orgánu. Účinky předběžného uplatnění jsou v tomto případě zachovány.

§ 15

(1) Přizná-li ústřední orgán náhradu škody, je třeba nahradit škodu do šesti měsíců od uplatnění nároku.

(2) Domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

Oddíl pátý

Regresní úhrada

§ 16

(1) Nahradil-li stát škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, může požadovat regresní úhradu na úředních osobách a na územních celcích v přenesené působnosti, pokud škodu způsobily.

(2) Bylo-li rozhodnutí územního celku v samostatné působnosti přezkoumáno státním orgánem a následně byla rozhodnutí státního orgánu a územního celku v samostatné působnosti zrušena pro nezákonnost, může stát na územním celku v samostatné působnosti požadovat regresní úhradu.

(3) Bylo-li nezákonné rozhodnutí vydáno proto, že se ten, kdo je vydal, řídil nesprávným právním názorem příslušného orgánu, který zrušil v řízení původní zákonné rozhodnutí, nemá stát právo na regresní úhradu.

(4) Stát může požadovat regresní úhradu pouze ve výši odpovídající účasti územního celku v samostatné působnosti, územního celku v přenesené působnosti či úřední osoby na způsobení vzniklé škody.

§ 17

(1) Nahradil-li stát škodu, ke které došlo při činnosti státního orgánu, může požadovat regresní úhradu od těch, kteří se podíleli na vydání nezákonného rozhodnutí nebo na nesprávném úředním postupu, pokud byli k vydání rozhodnutí nebo k úřednímu postupu oprávněni.

(2) Nahradil-li stát škodu, která vznikla z nezákonného rozhodnutí nebo z nesprávného úředního postupu, na nichž se podílel soudce, může požadovat regresní úhradu pouze tehdy, pokud byla vina soudce zjištěna v kárném nebo trestním řízení.

(3) Uhradily-li úřední osoby nebo územní celky v přenesené působnosti regresní úhradu státu, mohou požadovat regresní úhradu od těch, kdo se podíleli na vydání nezákonného rozhodnutí nebo na nesprávném úředním postupu.

(4) Je-li podle tohoto ustanovení uplatněn nárok na regresní úhradu proti osobě, u níž účast na rozhodování náležela k povinnostem vyplývajícím z pracovního poměru nebo z poměru mu na roven postaveného anebo z poměru služebního, řídí se výše regresní úhrady zvláštními předpisy.⁹⁾ V ostatních případech nesmí výše regresní úhrady přesahovat jednu šestinu částky zaplacené tím, kdo regresní úhradu požaduje, nejvýše však 5000 Kč. Toto omezení neplatí, jde-li o škodu způsobenou úmyslně.

(5) Nárok na regresní úhradu vylučuje nárok na náhradu škody podle obecných předpisů.

(6) Nárok na regresní úhradu nelze uplatňovat vůči tomu, kdo se podílel na vydání nezákonného rozhodnutí nebo na nesprávném úředním postupu na příkaz nadřízeného, ledaže by se uposlechnutím příkazu dopustil trestného činu.

§ 18

Společná ustanovení o regresní úhradě

(1) Právo na regresní úhradu vznikne pouze

⁸⁾ § 172 odst. 2 trestního řádu.

⁹⁾ § 179 zákoníku práce.

tehdy, byla-li škoda způsobena zaviněným porušením právní povinnosti.

(2) Zavinění je povinen prokázat ten, kdo uplatňuje nárok na regresní úhradu.

(3) Byla-li škoda způsobena zaviněným porušením právní povinnosti více osob, jsou povinny zaplatit regresní úhradu podle své účasti na způsobení škody. V odůvodněných případech může soud rozhodnout, že odpovídají společně a nerozdílně.

(4) Kdo je povinen platit regresní úhradu společně a nerozdílně s jinými, vypořádá se s nimi podle účasti na způsobení vzniklé škody.

(5) Soud může regresní úhradu přiměřeně snížit zejména s přihlédnutím k tomu, jak ke škodě došlo, jakož i k osobním a majetkovým poměrům fyzické osoby, která ji způsobila. Snížení nelze provést, jde-li o škodu způsobenou úmyslně.

(6) Ten, proti němuž byl uplatněn nárok na regresní úhradu, má proti subjektu, který po něm regresní úhradu požaduje, právo uplatnit všechny námitky, které tento subjekt mohl uplatnit vůči poškozenému v řízení o náhradě škody.

Díl druhý

Odpovědnost územních celků v samostatné působnosti za škodu

Oddíl první

Obecné ustanovení

§ 19

Územní celky v samostatné působnosti odpovídají za škodu, kterou způsobily při výkonu veřejné správy

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nesprávným úředním postupem.

Oddíl druhý

Nezákonné rozhodnutí

§ 20

(1) Bylo-li územním celkem v samostatné působnosti v řízení, na něž se vztahují předpisy o správním řízení, vydáno nezákonné rozhodnutí, mají účastníci řízení právo na náhradu škody, která jim tímto rozhodnutím vznikla. Právo na náhradu škody má i ten, s nímž nebylo jednáno jako s účastníkem řízení, ačkoliv s ním jako s účastníkem řízení jednáno být mělo.

(2) Bylo-li nezákonné rozhodnutí územním celkem v samostatné působnosti vydáno postupem, který není stanoven předpisy o správním řízení, má právo na náhradu škody ten, komu tímto rozhodnutím vznikla škoda.

§ 21

(1) Pro uplatnění nároku na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím územního celku v samostatné působnosti vydaným v řízení, na něž se vztahují předpisy o správním řízení, platí obdobně ustanovení § 8.

(2) Nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím územního celku v samostatné působnosti vydaným postupem, který není stanoven předpisy o správním řízení, lze uplatnit tehdy, pokud bylo vykonatelné rozhodnutí zrušeno pro nezákonnost příslušným orgánem.

Oddíl třetí

Nesprávný úřední postup

§ 22

(1) Územní celky v samostatné působnosti odpovídají za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem.

(2) Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

Oddíl čtvrtý

Regresní úhrada

§ 23

Nahradil-li územní celek v samostatné působnosti škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím, při jehož vydání se řídil nesprávným právním názorem státního orgánu, který zrušil v řízení původní zákonné rozhodnutí územního celku v samostatné působnosti, může požadovat regresní úhradu od státu.

§ 24

Nahradil-li územní celek v samostatné působnosti škodu nebo zaplatil-li regresní úhradu, může požadovat regresní úhradu od těch, kdo se podíleli na vydání nezákonného rozhodnutí nebo na nesprávném úředním postupu.

§ 25

Ustanovení § 16 odst. 4, § 17 a 18 se použijí obdobně.

HLAVA TŘETÍ

SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 26

Vztah k občanskému zákoníku

Pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v tomto zákoně občanským zákoníkem.

Způsob a rozsah náhrady škody**§ 27**

Právo na náhradu nákladů na výživu mají pozůstalí¹⁰⁾ po poškozeném, který zemřel v důsledku výkonu státní moci nebo výkonu pravomocí územních celků v samostatné působnosti. Ti, kdo vynaložili náklady spojené s jeho léčením a náklady pohřbu, mají právo na náhradu těchto nákladů.¹¹⁾

§ 28

Způsob výpočtu průměrného výdělku pro určení ušlého zisku pro účely tohoto zákona stanoví vláda nařízením.

§ 29

Na žádost poškozeného lze při výpočtu náhrady škody jako průměrný výdělek před poškozením použít průměrný výdělek v době před zahájením trestního stíhání, pokud je to pro poškozeného výhodnější.

§ 30

Náhrada ušlého zisku se poskytuje ve výši 5000 Kč za každý měsíc výkonu vazby, trestu odnětí svobody, ochranné výchovy nebo ochranného léčení, pokud poškozený nepožádá, aby mu byla stanovena náhrada ušlého zisku podle zvláštních předpisů.

§ 31

(1) Náhrada škody zahrnuje náhradu nákladů řízení, které poškozenému vznikly v řízení, v němž bylo vydáno nezákonné rozhodnutí nebo rozhodnutí o vazbě, trestu nebo ochranném opatření, a v řízení, v němž bylo vydáno zrušující nebo zprošťující rozhodnutí, rozhodnutí, jímž bylo trestní řízení zastaveno, nebo rozhodnutí, jímž byla věc postoupena jinému orgánu.

(2) Náhrada škody zahrnuje náhradu nákladů řízení, které poškozenému vznikly v řízení, v němž došlo k nesprávnému úřednímu postupu, pokud tyto náklady s nesprávným úředním postupem souvisí.

(3) Nárok na náhradu nákladů řízení v rámci náhrady škody vznikne pouze tehdy, pokud rozhodnutím vznikla škoda a pokud náhrada nákladů již nebyla přiznána podle procesních předpisů.

(4) Náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují hotové výdaje advokáta a odměnu za

zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního předpisu¹²⁾ o mimosmluvní odměně.

(5) Poškozený nemá právo na náhradu nákladů zastoupení, které vznikly v souvislosti s projednáváním uplatněného nároku u příslušného orgánu.

Promlčecí doby**§ 32**

(1) Nárok na náhradu škody podle tohoto zákona se promlčí za tři roky ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Je-li podmínkou pro uplatnění práva na náhradu škody zrušení rozhodnutí, běží promlčecí doba ode dne doručení (oznámení) zrušovacího rozhodnutí.

(2) Nejpozději se nárok promlčí za deset let ode dne, kdy poškozenému bylo doručeno (oznámeno) nezákonné rozhodnutí, kterým byla způsobena škoda; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví.

§ 33

Nárok na náhradu škody způsobené rozhodnutím o vazbě, trestu nebo ochranném opatření se promlčí za dva roky ode dne, kdy nabylo právní moci zprošťující rozhodnutí, rozhodnutí, jímž bylo trestní řízení zastaveno, zrušující rozhodnutí, rozhodnutí, jímž byla věc postoupena jinému orgánu, nebo rozhodnutí odsuzující k mírnějšímu trestu.

§ 34

(1) Nárok státu podle § 16 a § 17 odst. 1 a nárok územního celku v samostatné působnosti podle § 23 a 24 na regresní úhradu se promlčí za rok ode dne, kdy byla zaplacena náhrada škody.

(2) Nárok územního celku v přenesené působnosti a úřední osoby podle § 17 odst. 2 na regresní úhradu se promlčí za rok ode dne, kdy byla zaplacena regresní úhrada.

§ 35

Je-li třeba nárok na náhradu škody uplatnit u příslušného orgánu, promlčecí doba ode dne uplatnění do skončení projednání, nejdéle však po dobu šesti měsíců, neběží.

§ 36**Přechodné ustanovení**

Odpovědnost podle tohoto zákona se vztahuje na

¹⁰⁾ § 448 občanského zákoníku.

¹¹⁾ § 449 občanského zákoníku.

¹²⁾ Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění vyhlášky č. 235/1997 Sb.

škodu způsobenou rozhodnutími, která byla vydána ode dne účinnosti zákona, a na škodu způsobenou ode dne účinnosti zákona nesprávným úředním postupem. Odpovědnost za škodu způsobenou rozhodnutími, která byla vydána přede dnem účinnosti zákona, a za škodu způsobenou přede dnem účinnosti zákona nesprávným úředním postupem se řídí dosavadními předpisy.

ČÁST DRUHÁ ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 37

Zrušuje se zákon č. 58/1969 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem.

Zeman v. r.

Havel v. r.

Tošovský v. r.

ČÁST TŘETÍ ZMĚNA NOTÁŘSKÉHO ŘÁDU

§ 38

Zákon České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), se mění takto:

V § 57 se slova „Notář odpovídá žadateli“ nahrazují slovy „Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, notář odpovídá žadateli“.

ČÁST ČTVRTÁ ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ

§ 39

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti třicátým dnem po dni jeho vyhlášení.

83

ZÁKON

ze dne 18. března 1998,

**kterým se mění a doplňuje zákon č. 50/1976 Sb.,
o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
a o změně a doplnění některých dalších zákonů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 103/1990 Sb., zákona České národní rady č. 425/1990 Sb., zákona č. 262/1992 Sb., zákona č. 43/1994 Sb. a zákona č. 19/1997 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 3 včetně nadpisu zní:

„§ 3

Druhy územně plánovacích podkladů

(1) Územně plánovací podklady slouží zejména pro zpracování nebo změnu územně plánovací dokumentace, a není-li tato dokumentace zpracována, pro územní rozhodování a pro sledování vývoje a vyhodnocování stavu a možností rozvoje území.

(2) Územně plánovací podklady tvoří

- a) urbanistická studie, která řeší územně technické, urbanistické a architektonické podmínky využití území,
- b) územní generel, který řeší podrobně otázky územního rozvoje jednotlivých složek osídlení a krajiny,
- c) územní prognóza, která slouží k prověření možností dlouhodobého rozvoje území na základě rozboru územně technických podmínek, stavu životního prostředí území, demografických a sociologických podkladů a ekonomických předpokladů rozvoje území,
- d) územně technické podklady, kterými jsou účelově zaměřené a soustavně doplňované soubory údajů charakterizujících stav a podmínky území.“

2. § 4, 5 a 7 se vypouštějí.

3. § 8 zní:

„§ 8

Územně plánovací dokumentaci tvoří

- a) územní plán velkého územního celku,
- b) územní plán obce,

c) regulační plán.“

4. § 9 včetně nadpisu zní:

„§ 9

Územní plán velkého územního celku

(1) Územní plán velkého územního celku stanoví uspořádání a limity řešeného území, vymezí významné rozvojové plochy, hlavní koridory dopravy a technické infrastruktury, územní systémy ekologické stability a další území speciálních zájmů.

(2) Územní plán velkého územního celku se zpracovává pro vymezené území více obcí, popřípadě okresů.“

5. § 10 včetně nadpisu zní:

„§ 10

Územní plán obce

(1) Územní plán obce stanoví urbanistickou koncepci, řeší přípustné, nepřípustné, případně podmíněné funkční využití ploch, jejich uspořádání, určuje základní regulaci území a vymezuje hranice zastavitelného území obce. V územním plánu obce se vyznačí hranice současně zastavěného území obce.

(2) Územní plán obce se zpracovává pro celé území obce nebo po dohodě schvalujících orgánů společně pro území více obcí; může být zpracován pro vymezenou část území hlavního města Prahy a územně členěných statutárních měst.“

6. § 11 včetně nadpisu zní:

„§ 11

Regulační plán

(1) Regulační plán stanoví využití jednotlivých pozemků a určuje regulační prvky plošného a prostorového uspořádání. V případě, že pro řešené území není schválen územní plán obce, stanoví regulační plán hranice zastavitelného území a vyznačí se hranice současně zastavěného území obce.

(2) Regulační plán se zpracovává pro část území obce nebo pro celé území obce s jednoznačnými územně technickými a urbanistickými podmínkami.“

7. Za § 11 se vkládá nový oddíl 3a, který včetně nadpisu a § 12 až 15 zní:

„ODDÍL 3a

ORGÁNY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

§ 12

Orgány územního plánování jsou

- a) obce,
- b) okresní úřady,
- c) Ministerstvo pro místní rozvoj,
- d) Ministerstvo obrany.

§ 13

Obec pořizuje pro své území územní plán obce, regulační plány a územně plánovací podklady.

§ 14

(1) Okresní úřad

- a) vykonává působnost nadřízeného orgánu územního plánování pro obec,
- b) zajišťuje na žádost obce pořízení územního plánu obce a regulačního plánu,
- c) pořizuje územně plánovací podklady nezbytné pro svoji činnost.

(2) Ministerstvo pro místní rozvoj

- a) pořizuje územní plány velkých územních celků,
- b) pořizuje územně plánovací podklady; územně technické podklady pravidelně prověřující stav a záměry uspořádání území pořizuje pro celé území České republiky,
- c) vykonává působnost nadřízeného orgánu územního plánování pro hlavní město Prahu, pro města Brno, Ostrava, Plzeň a pro okresní úřady.

§ 15

Ministerstvo obrany pořizuje územně plánovací podklady a územně plánovací dokumentaci na území vojenských újezdů.“

8. § 16 včetně nadpisu se vypouští.

9. § 17 zní:

„§ 17

(1) Orgány územního plánování jsou povinny pořizovat územně plánovací dokumentaci v souladu s potřebami rozvoje území.

(2) O pořízení územně plánovací dokumentace rozhoduje z vlastního nebo jiného podnětu ten orgán, který je příslušný k jejímu schválení.“

10. § 18 se vypouští.

11. § 20 včetně nadpisu zní:

„§ 20

Zadání

(1) Orgán územního plánování, který pořizuje územně plánovací dokumentaci, (dále jen „pořizovatel“) navrhne její hlavní cíle a požadavky pro její vypracování v zadání na základě přípravných prací, vyhodnocení dokumentů zpracovaných pro dané území a průzkumů a rozborů území.

(2) Místo a den projednávání návrhu zadání územně plánovací dokumentace oznámí pořizovatel veřejnou vyhláškou. Návrh zadání územně plánovací dokumentace musí být vystaven u pořizovatele, popřípadě na dalších ve vyhlášce uvedených místech po dobu 30 dnů k veřejnému nahlédnutí. Do 15 dnů od posledního dne vystavení může každý uplatnit své podněty.

(3) Návrh zadání zašle pořizovatel dotčeným orgánům státní správy vždy jednotlivě. Tyto orgány do 30 dnů po obdržení návrhu uplatní svá stanoviska. Ke stanoviskům podaným po této lhůtě se nepřihlíží. Návrh zadání musí být s dotčenými orgány státní správy, které uplatnily svá stanoviska ve stanovené lhůtě, dohodnut.

(4) S návrhem zadání územně plánovací dokumentace pořizovatel vždy seznámí orgány územního plánování sousedních územních obvodů a na základě jejich požadavků je informuje o dalším průběhu pořizování územně plánovací dokumentace.

(5) Návrh zadání územního plánu velkého územního celku zašle pořizovatel vždy jednotlivě též dotčeným obcím, které mohou do 30 dnů po obdržení podat své připomínky.

(6) Návrh zadání územního plánu obce a regulačního plánu musí být projednán s nadřízeným orgánem územního plánování.

(7) Návrh zadání schvaluje ten orgán, který bude schvalovat územně plánovací dokumentaci.“

12. § 21 včetně nadpisu zní:

„§ 21

Koncept

(1) Na základě schváleného zadání územně plánovací dokumentace zajistí pořizovatel zpracování konceptu řešení územně plánovací dokumentace.

(2) Koncept řešení se projednává na veřejném jednání. Jeho součástí je odborný výklad, který zajistí pořizovatel. Místo a dobu konání veřejného jednání pořizovatel oznámí veřejnou vyhláškou nejméně 30 dnů předem a zajistí, aby byl v této lhůtě koncept

řešení vystaven k veřejnému nahlédnutí. Dotčené orgány státní správy a nadřízený orgán územního plánování vyrozumí pořizovatel o veřejném jednání ve stejné lhůtě jednotlivě a vyzve je, aby sdělily svá stanoviska nejpozději do 30 dnů ode dne veřejného jednání. Ve stejné lhůtě může každý uplatnit své připomínky. Ke stanoviskům a připomínkám podaným po této lhůtě se nepřihlíží.

(3) Oznámení o veřejném jednání při projednávání konceptu řešení územního plánu velkého územního celku zašle pořizovatel každé dotčené obci, která může podat své námitky do 30 dnů ode dne veřejného jednání.

(4) Vlastníci pozemků a staveb, jejichž práva jsou dotčena konceptem řešení regulačního plánu, územního plánu obce a veřejně prospěšnými stavbami, které jsou vymezeny v konceptu řešení územního plánu velkého územního celku, mohou podat své námitky do 30 dnů od veřejného jednání. K námitkám podaným po uvedených lhůtách se nepřihlíží.

(5) Na základě výsledků projednání konceptu řešení zpracuje pořizovatel souborné stanovisko s pokyny pro dokončení návrhu územně plánovací dokumentace. Souborné stanovisko dohodne s dotčenými orgány státní správy, které uplatnily stanoviska ve stanovené lhůtě. Pořizovatel je předloží spolu s vyjádřením nadřízeného orgánu územního plánování ke schválení (§ 26). Součástí souborného stanoviska je návrh rozhodnutí o podaných námitkách. Obcím a vlastníkům, kteří podali včas námitky, sdělí pořizovatel do 30 dnů od schválení souborného stanoviska, že bylo námitkám vyhověno, nebo důvody, pro které námitkám vyhověno nebylo.

(6) Od zpracování konceptu řešení územního plánu obce a regulačního plánu může být na návrh pořizovatele při schválení zadání upuštěno, jestliže bylo řešení prověřeno urbanistickou studií projednanou podle odstavců 2 a 4. Od zpracování konceptu řešení územního plánu velkého územního celku může být na návrh pořizovatele při schválení zadání upuštěno, jestliže řešení bylo prověřeno územní prognózou projednanou podle odstavců 2, 3 a 4. Zadání musí splňovat v těchto případech funkce souborného stanoviska podle odstavce 5.“

13. § 22 včetně nadpisu zní:

„§ 22 Návrh

(1) Návrh územně plánovací dokumentace musí být vystaven u pořizovatele, popřípadě na dalších určených místech po dobu 30 dnů k veřejnému nahlédnutí, což oznámí pořizovatel veřejnou vyhláškou. Ve lhůtě do 15 dnů od posledního dne vystavení návrhu může každý uplatnit své připomínky.

(2) O vystavení návrhu vyrozumí pořizovatel pí-

semně dotčené orgány státní správy vždy jednotlivě nejmeně 15 dnů přede dnem vystavení. Tyto orgány mohou uplatnit do 15 dnů od posledního dne vystavení návrhu své stanovisko. Návrh územně plánovací dokumentace pořizovatel dohodne s dotčenými orgány státní správy, které uplatnily stanoviska ve stanovené lhůtě. Při řešení rozporů se postupuje podle § 136.

(3) Oznámení o vystavení návrhu územního plánu velkého územního celku zašle pořizovatel každé dotčené obci 15 dnů přede dnem vystavení. Obec může uplatnit námitky k návrhu nebo nesouhlas s vyřízením svých námitek podaných ke konceptu řešení do 30 dnů od posledního dne vystavení.

(4) K návrhu regulačního plánu, územního plánu obce a k vymezení veřejně prospěšných staveb v návrhu územního plánu velkého územního celku mohou vlastníci dotčených pozemků a staveb uplatnit do 15 dnů od posledního dne vystavení návrhu námitky nebo nesouhlas s vyřízením svých námitek podaných ke konceptu řešení.

(5) Pokud dotčené orgány státní správy nesdělí své stanovisko ve lhůtě podle odstavce 2, vyzve je pořizovatel ke splnění této povinnosti. Pokud ani do 15 dnů po doručení výzvy neobdrží pořizovatel stanovisko dotčeného orgánu státní správy, platí, že proti návrhu územně plánovací dokumentace nemá námitky.“

14. § 23 zní:

„§ 23

(1) Pořizovatel předloží schvalujícímu orgánu zprávu o projednání územně plánovací dokumentace spolu s vyhodnocením všech stanovisek a připomínek a s návrhem na rozhodnutí o námitkách a o nesouhlasech s vyřízením námitek.

(2) Obcím a vlastníkům, kteří uplatnili námitky k návrhu územně plánovací dokumentace nebo nesouhlas s vyřízením svých námitek podaných ke konceptu řešení, sdělí pořizovatel do 30 dnů po schválení, že jim bylo vyhověno, nebo důvody, pro které jim vyhověno nebylo.“

15. § 24 se vypouští.

16. § 25 včetně poznámky č. 1) zní:

„§ 25

(1) Návrh územního plánu obce a regulačního plánu posuzuje před schválením nadřízený orgán územního plánování z hlediska souladu obsahu návrhu a postupu při jeho projednání s tímto zákonem a s ostatními právními předpisy¹⁾ včetně prověření soula-

a) územního plánu obce s územním plánem velkého územního celku,

b) regulačního plánu s územním plánem obce a s územním plánem velkého územního celku.

(2) Výsledek posouzení sdělí nadřízený orgán územního plánování pořizovateli do 30 dnů. V případě, že shledá nedostatky z hledisek uvedených v odstavci 1, lze územní plán obce nebo regulační plán schválit teprve na základě potvrzení nadřízeného orgánu územního plánování, že zjištěné nedostatky pořizovatel odstraní.

(3) Pokud nadřízený orgán nesdělí své stanovisko ve lhůtě uvedené v odstavci 2, platí, že s posuzovanou dokumentací souhlasí.

¹⁾ Např. zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění zákona ČNR č. 10/1993 Sb., zákon ČNR č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), a zákon ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.“

17. § 26 zní:

„§ 26

(1) Územní plány velkých územních celků schvaluje Ministerstvo pro místní rozvoj.

(2) Územní plány obcí a regulační plány pro svá území schvaluje obec.

(3) Územně plánovací dokumentaci na území vojenských újezdů schvaluje Ministerstvo obrany.

(4) Vláda si může vyhradit schválení územně plánovací dokumentace uvedené v odstavcích 1 a 3.“

18. § 27 se vypouští.

19. § 29 zní:

„§ 29

(1) Územně plánovací dokumentace obsahuje závazné a směrné části řešení. Závazné jsou základní zásady uspořádání území a limity jeho využití, vyjádřené v regulativech; ostatní části řešení jsou směrné.

(2) Schvalující orgán vymezí závaznou část územně plánovací dokumentace včetně veřejně prospěšných staveb, pro které lze pozemky, stavby a práva k nim vyvlastnit [§ 108 odst. 2 písm. a) a odst. 3].

(3) Závaznou část územního plánu velkého územního celku a její změny vyhláší Ministerstvo pro místní rozvoj uveřejněním jejich plného znění ve Sbírce zákonů formou sdělení. Závaznou část územního plánu obce a regulačního plánu vyhlásí obec obecně závaznou vyhláškou. Závazná část územně plánovací dokumentace je závazným podkladem pro zpracování a schvalování navazující územně plánovací dokumentace a pro rozhodování v území.“

20. § 30 zní:

„§ 30

Orgán územního plánování, který pořídil územně plánovací dokumentaci, soustavně sleduje, zda se nezměnily podmínky, na základě kterých byla územně plánovací dokumentace schválena. Dojde-li ke změně těchto podmínek, orgán územního plánování pořídí změnu územně plánovací dokumentace. Přitom musí brát zřetel na využití dosud vymezeného zastavitelného území. Orgán územního plánování je povinen vést do souladu územní plán obce s následně schváleným územním plánem velkého územního celku nebo regulační plán s následně schváleným územním plánem obce a územním plánem velkého územního celku. Do té doby nelze rozhodovat podle těch částí navazující územně plánovací dokumentace, které jsou v rozporu s následně schválenou územně plánovací dokumentací.“

21. § 31 odst. 1 a 2 znějí:

„(1) Změnu závazné části územně plánovací dokumentace schvaluje orgán, který schválil původní územně plánovací dokumentaci.

(2) Na návrh pořizovatele schvalující orgán schvaluje pořízení změn územně plánovací dokumentace, jejich zadání a stanoví postup při jejich pořízení. V odůvodněných případech může spojit zpracování a projednání konceptu řešení a návrhu změn územně plánovací dokumentace. Na obsah zadání, konceptu a návrhu změn územně plánovací dokumentace stejně jako na jejich projednávání se přiměřeně vztahují ustanovení § 20 až 29. Před schválením změn územního plánu obce nebo regulačního plánu si pořizovatel vždy vyžádá stanovisko nadřízeného orgánu územního plánování.“

22. Nadpis § 32 zní: „Umísťování staveb, využívání území a ochrana důležitých zájmů v území“.

23. Dosavadní text § 32 se označuje jako odstavec 1, v písmenu d) se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků.“

24. § 32 se doplňuje odstavci 2 a 3, které znějí:

„(2) Územní rozhodnutí nevyžadují

- a) stavební úpravy a udržovací práce,
- b) drobné stavby,
- c) stavby umístované v uzavřených prostorech existujících staveb, pokud se nemění vnější půdorysné ohraničení a výškové uspořádání prostoru,
- d) informační, reklamní a propagační zařízení,
- e) dělení nebo scelování pozemků, pokud podmínky pro ně jsou stanoveny jiným rozhodnutím nebo opatřením.

(3) Územní řízení o umístění jednoduché stavby nebo její přístavby či nástavby a staveb rozvodů inženýrských sítí může stavební úřad sloučit se stavebním řízením v případech, kdy podmínky umístění jsou vzhledem k poměrům v území jednoznačné; u jiných staveb a jejich změn lze tak postupovat jen tehdy, je-li pro dané území schválen územní plán zóny nebo územní projekt zóny anebo regulační plán.“.

25. § 34 včetně nadpisu a poznámky č. 1b) zní:

„§ 34

Účastníci územního řízení

(1) Účastníkem územního řízení o umístění stavby a o využití území je navrhovatel a dále osoby, jejichž vlastnická nebo jiná práva k pozemkům nebo stavbám na nich, včetně sousedních pozemků a staveb na nich, mohou být rozhodnutím přímo dotčena.

(2) Účastníky územního řízení o chráněném území nebo o ochranném pásmu, o stavební uzávěře a o dělení nebo scelování pozemků jsou navrhovatel a osoby, jejichž vlastnická nebo jiná práva k pozemkům nebo stavbám na nich mohou být rozhodnutím přímo dotčena.

(3) Účastníkem každého územního řízení je obec a dále ten, komu zvláštní zákon toto postavení přiznává.^{1b)}

(4) Účastníky územního řízení nejsou nájemci bytů a nebytových prostor.

^{1b)} Např. zákon ČNR č. 114/1992 Sb.“.

26. V § 35 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Pokud navrhovaná stavba nebo jiné opatření v území bude svými negativními vlivy překračovat limitní hodnoty stanovené právními předpisy, předloží navrhovatel též návrh na vydání rozhodnutí o ochranném pásmu.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

27. V § 35 odst. 3 se za slova „v přiměřené lhůtě“ vkládají tato slova: „maximálně však 12 měsíců“ a na konci odstavce se připojuje tato věta: „Lhůtu o přerušování územního řízení nelze prodloužit dalším rozhodnutím.“.

28. V § 36 odst. 1 se za větu první vkládá tato věta: „Místo a den ústního jednání, případně místního šetření sdělí stavební úřad jeho účastníkům nejméně 15 dnů předem.“.

29. V § 36 odst. 2 se číslovka „7“ nahrazuje číslovkou „15“.

30. § 36 odst. 3 a 4 znějí:

„(3) Dotčené orgány státní správy sdělí svá stano-

viska ve stejné lhůtě, v níž mohou uplatnit své připomínky a námitky účastníci územního řízení. Potřebuje-li některý z orgánů státní správy pro řádné posouzení návrhu delší dobu, stavební úřad k jeho žádosti stanovenou lhůtu před jejím uplynutím přiměřeně prodlouží. Pokud dotčený orgán státní správy, jehož rozhodnutí či opatření vyžadované zvláštním předpisem bylo k návrhu získáno před oznámením zahájení územního řízení, nesdělí ve stanovené nebo prodloužené lhůtě stanovisko k návrhu, platí, že z hlediska jím sledovaných veřejných zájmů se stavbou či jiným opatřením v území souhlasí.

(4) Zahájení územního řízení o umístění liniové stavby nebo v odůvodněných případech též stavby zvláště rozsáhlé s velkým počtem účastníků řízení, jakož i územního řízení o využití území, o chráněném území a ochranném pásmu nebo o stavební uzávěře, týká-li se rozsáhlého území, oznámí stavební úřad účastníkům územního řízení veřejnou vyhláškou. Stavební úřad oznámí zahájení územního řízení veřejnou vyhláškou i v případě, že mu účastníci řízení nebo jejich pobyt nejsou známi.“.

31. V § 37 odst. 1 se ve větě první slova „jsou územní plány a územní projekty“ nahrazují slovy „je územně plánovací dokumentace“ a ve větě druhé se slovo „Nebyl-li“ nahrazuje slovem „Nebyla-li“, slova „zpracován územní plán nebo územní projekt“ se nahrazují slovy „zpracována územně plánovací dokumentace“ a vypouštějí se slova „územní prognózu,“.

32. V § 37 odst. 2 se slova „schopností pohybu^{1a)}“ nahrazují slovy „schopností pohybu a orientace^{1a)}“.

Poznámka č. 1a) zní:

„^{1a)} Vyhláška Ministerstva hospodářství č. 174/1994 Sb., kterou se stanoví obecné technické požadavky zabezpečující užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace.“.

33. § 37 odst. 3 zní:

„(3) Stavební úřad v územním řízení zajistí vzájemný soulad předložených stanovisek dotčených orgánů státní správy vyžadovaných zvláštními předpisy a posoudí vyjádření účastníků řízení a jejich námitky. S dotčenými orgány státní správy, jejichž rozhodnutí nebo opatření k podanému návrhu byla získána před oznámením zahájení územního řízení, omezí stavební úřad projednání návrhu podle míry, v jaké byly jejich požadavky splněny.“.

34. V § 38 se odstavec 1 vypouští a zároveň se ruší číslování odstavců; v dosavadním odstavci 2 se na konci tečka vypouští a připojují se tato slova: „nebo má-li se navrhovatel stát vlastníkem pozemku podle zvláštního předpisu.“.

35. § 39 věta první zní: „V územním rozhodnutí vymezí stavební úřad území pro navrhovaný účel a sta-

noví podmínky k ochraně veřejných zájmů v území; jimi zabezpečí zejména soulad s cíli a záměry územního plánování, včetně architektonických a urbanistických hodnot v území, věcnou a časovou koordinaci jednotlivých staveb a jiných opatření v území, požadavky k ochraně zdraví a životního prostředí a rozhodne o námitkách účastníků řízení.“

36. V § 40 odst. 1 se čárka mezi slovy „terénním úpravám, pracím“ nahrazuje spojkou „a“, vypouštějí se slova „a zařízení“ a doplňuje se tato věta: „Rozhodnutí o umístění stavby a rozhodnutí o využití území pozbývá platnosti též dnem, kdy bylo stavebnímu úřadu doručeno oznámení navrhovatele nebo jeho právního nástupce o tom, že upustil od záměru, k němuž se rozhodnutí vztahuje.“

37. § 41 odst. 2 zní:

„(2) Stavební úřad projedná návrh na změnu územního rozhodnutí s účastníky řízení v rozsahu, v jakém se změna přímo dotýká jejich práv, právem chráněných zájmů nebo povinností, a s dotčenými orgány státní správy v rozsahu, v jakém se změna dotýká zájmů chráněných těmito orgány podle zvláštních předpisů.“

38. § 41 odst. 3 se vypouští.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

39. V § 42 odst. 2 větě první se slova „a o ochranném pásmu“ nahrazují slovy „rozhodnutí o chráněném území nebo o ochranném pásmu a rozhodnutí o stavební uzávěře“.

40. § 44 včetně nadpisu a poznámky č. 2) zní:

„§ 44

Oprávnění k provádění staveb

(1) Stavbu a její změnu může provádět jen právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k provádění stavebních nebo montážních prací jako předmětu své činnosti podle zvláštních předpisů.²⁾

(2) Jednoduché stavby a jejich změny, s výjimkou staveb uvedených v § 139b odst. 5 písm. b), c) a d), včetně jejich změn, může stavebník provádět sám pro sebe svépomocí, jestliže zabezpečí odborné vedení jejich realizace oprávněnou osobou [§ 46a odst. 1, odst. 3 písm. b)].

(3) Jednoduché stavby uvedené v § 139b odst. 5 písm. b), c) a d), drobné stavby, změny těchto staveb a udržovací práce na stavbě může stavebník provádět sám pro sebe svépomocí, jestliže zabezpečí odborný dozor nad prováděním stavby osobou, která má odborné vysokoškolské nebo středoškolské vzdělání stavebního nebo architektonického směru a alespoň tři roky praxe v oboru, (dále jen „kvalifikovaná osoba“), pokud sám není odborně způsobilý dozor provádět.

²⁾ § 30 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

§ 4 písm. d) a § 6 odst. 1 písm. c) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění pozdějších předpisů.

§ 7 odst. 2 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

§ 5 odst. 2 zákona ČNR č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.“

41. § 46a včetně nadpisu a poznámky č. 2a) zní:

„§ 46a

Vybrané činnosti ve výstavbě

(1) Vybrané činnosti, jejichž výsledek ovlivňuje ochranu veřejných zájmů ve výstavbě, (dále jen „vybrané činnosti ve výstavbě“) mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k výkonu těchto činností podle zvláštního předpisu.^{2a)}

(2) Právnické osoby mohou vykonávat vybrané činnosti ve výstavbě, jen pokud zabezpečí jejich výkon osobami uvedenými v odstavci 1.

(3) Za vybrané činnosti se pro účely tohoto zákona považují

a) projektová činnost, kterou se rozumí zpracování územně plánovací dokumentace a dále zpracování dokumentace staveb pro vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení, včetně statických a dynamických výpočtů konstrukcí staveb. S výjimkou staveb pro bydlení, staveb podzemních, opěrných zdí a změn těchto staveb se za vybrané činnosti nepovažuje zpracování dokumentace drobných staveb a jednoduchých staveb a jejich změn; dokumentaci těchto staveb zpracovává kvalifikovaná osoba,

b) vedení realizace staveb, s výjimkou vedení realizace jednoduchých staveb uvedených v § 139b odst. 5 písm. b), c) a d), drobných staveb a změn těchto staveb.

(4) Osoby, jejichž odborná způsobilost byla ověřena,^{2a)} jsou povinny při své odborné činnosti chránit veřejné zájmy.

^{2a)} Např. zákon ČNR č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 61/1988 Sb., zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřičství a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením.“

42. Za § 46a se vkládá nový § 46b, který zní:

„§ 46b

(1) Osoba vykonávající činnost uvedenou v § 46a odst. 3 písm. a) (dále jen „projektant“) odpovídá za správnost, úplnost a proveditelnost zpracované projek-

tové dokumentace. Statický výpočet musí být zpracován v takové formě, aby byl kontrolovatelný. Projektant odpovídá za správnost a úplnost zpracování konceptu a návrhu územně plánovací dokumentace. Projektant je povinen přizvat ke zpracování dílčích částí projektové dokumentace další oprávněné projektanty s příslušnou specializací, není-li způsobilý některou část projektové dokumentace zpracovat sám.

(2) Osoba, která vede realizaci stavby, je v rozsahu předmětu svého podnikání (činnosti) odpovědná za řádné provedení prací v souladu s dokumentací ověřenou stavebním úřadem ve stavebním řízení, za dodržení podmínek stavebního povolení, povinností k ochraně života a zdraví osob a bezpečnosti práce vyplývajících z ostatních právních předpisů. Nemá-li osoba, která vede realizaci stavby, pro jednotlivé druhy prací odbornou způsobilost v příslušném oboru, je povinna přizvat jinou odborně způsobilou osobu.^{2a)}

43. § 47 včetně poznámky č. 3) zní:

„§ 47

(1) Pro stavbu mohou být navrženy a použity jen takové výrobky a konstrukce, jejichž vlastnosti z hlediska způsobilosti stavby pro navržený účel zaručují, že stavba při správném provedení a běžné údržbě po dobu předpokládané existence splňuje požadavky na mechanickou pevnost a stabilitu, požární bezpečnost, hygienu, ochranu zdraví a životního prostředí, bezpečnost při užívání (včetně užívání osobami s omezenou schopností pohybu a orientace), ochranu proti hluku a na úsporu energie a ochranu tepla.

(2) Vlastnosti výrobků pro stavbu mající rozhodující význam pro výslednou kvalitu stavby musí být ověřeny podle zvláštních předpisů³⁾ z hledisek uvedených v odstavci 1.

³⁾ Např. zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, zákon ČNR č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí.“

44. V § 55 odst. 1 se slova „změny staveb, zejména u přístavby, nástavby a stavebních úprav“ nahrazují slovy „změn dokončených staveb“.

45. § 55 odst. 2 písm. a) a b) znějí:

„a) u drobných staveb,

b) u stavebních úprav, kterými se nemění vzhled stavby, nezasahuje se do nosných konstrukcí stavby, nemění se způsob užívání stavby.“

Písmeno c) se vypouští.

46. § 55 odst. 3 zní:

„(3) Ohlášení stavebnímu úřadu vyžadují udržovací práce, jejichž provedení by mohlo ovlivnit stabilitu stavby, požární bezpečnost stavby, její vzhled nebo životní prostředí, a všechny udržovací práce na stavbě, která je kulturní památkou.“

47. § 56 písm. b) zní:

„b) u nadzemních a podzemních vedení telekomunikační sítě včetně opěrných a vytyčovacích bodů a u telefonních budek,“.

48. V § 57 odst. 1 se slova „(§ 139 odst. 3)“ nahrazují slovy „[§ 139 písm. d)]“.

49. § 57 odst. 2 zní:

„(2) Ohlášenou drobnou stavbu, stavební úpravu a udržovací práce může stavebník provést jen na základě písemného sdělení stavebního úřadu, že proti jejich provedení nemá námitek. Pokud toto sdělení nebude stavebníkovi oznámeno do 30 dnů ode dne ohlášení anebo stavební úřad v téže lhůtě nestanoví, že ohlášená drobná stavba, stavební úprava či udržovací práce podléhá stavebnímu povolení, může ji stavebník provést.“

50. V § 57 odst. 3 se slova „nebo bylo odevzdáno k poštovní přepravě“ vypouštějí.

51. V § 57 se na konci odstavce 4 připojuje věta, která včetně poznámky č. 3a) zní: „Totéž se týká objektů na územích vyhlášených ochranných pásem a chráněných území podle příslušného zákona.“^{3a)}

^{3a)} Zákon ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.“

52. § 58 odst. 2 zní:

„(2) Stavebník musí prokázat, že je vlastníkem pozemku nebo stavby anebo že má k pozemku či stavbě jiné právo, které jej opravňuje zřídit na pozemku požadovanou stavbu, provést změnu stavby anebo udržovací práce na ní.“

53. V § 58 odst. 4 se slova „vlastnictví nebo užívací právo k pozemku, popřípadě souhlas vlastníka nebo uživatele pozemku či staveb na něm“ nahrazují slovy „vlastnické nebo jiné právo k pozemku či stavbě na něm“.

54. § 58 odst. 5 zní:

„(5) Žádá-li stavebník o povolení stavby, která má zčásti spočívat na stavbě ve vlastnictví jiné osoby, musí připojit k žádosti o povolení stavby písemnou smlouvu o zřízení věcného břemene uzavřenou s vlastníkem stavby, na jejíž části má spočívat; totéž platí i v případech, kdy se obě stavby mají provádět současně.“

Odstavec 6 se vypouští.

55. § 59 včetně nadpisu zní:

„§ 59

Účastníci stavebního řízení

(1) Účastníky stavebního řízení jsou

a) stavebník,

b) osoby, které mají vlastnická nebo jiná práva k po-

zemkům a stavbám na nich, včetně osob, které mají vlastnická nebo jiná práva k sousedním pozemkům a stavbám na nich, a tato práva mohou být stavebním povolením přímo dotčena,

c) další osoby, kterým zvláštní zákon toto postavení přiznává.^{1b)}

(2) U staveb prováděných svépomocí je účastníkem stavebního řízení též osoba, která na návrh stavebníka bude odborně vést realizaci stavby nebo vykonávat odborný dozor (§ 44 odst. 2 a 3).

(3) Stavební úřad může ke stavebnímu řízení přizvat i jiné osoby, zejména projektanta a zhotovitele stavby; ty však nejsou účastníky stavebního řízení.

(4) Účastníky stavebního řízení nejsou nájemci bytů a nebytových prostor.“

56. V § 60 odst. 2 se slova „nebo neprokázali stavebník náležitosti podle § 58 odst. 2 až 6,“ vypouštějí.

57. V § 60 odst. 3 se slova „u staveb občanského vybavení v částech určených pro užívání veřejností“ nahrazují slovem „též“ a za slovo „pohybu“ se vkládají tato slova: „a orientace“.

58. V § 61 odst. 1 větě třetí se za slovo „projednávání“ vkládají tato slova: „regulačního plánu, jakož i“.

59. V § 61 odst. 3 se tečka za slovem „přihlédnuto“ nahrazuje středníkem a připojují se tato slova: „určená lhůta nesmí být kratší než sedm dní.“.

60. V § 61 odst. 5 větě první se slova „Místní národní výbor a ostatní“ nahrazují slovy „Obec a“; ve větě druhé se slovo „Tyto“ nahrazuje slovem „Dotčené“ a poslední dvě věty se vypouštějí.

61. § 61 se doplňuje odstavcem 6, který zní:

„(6) Pokud dotčený orgán státní správy, jehož rozhodnutí nebo opatření vyžadované zvláštním předpisem bylo k projektové dokumentaci připojené k žádosti o stavební povolení získáno před oznámením zahájení stavebního řízení, nesdělí ve stanovené lhůtě stanovisko k navrhované stavbě, platí, že z hlediska jím sledovaných veřejných zájmů se stavbou souhlasí.“.

62. V § 62 odst. 1 písm. b) se za slovo „prostředí,“ vkládají tato slova: „ochrany zdraví a života,“ a za slovo „výstavbu“ se vkládají tato slova: „a zvláštnímu předpisu^{1a)}“.

63. § 62 odst. 3 a 4 znějí:

„(3) Stavební úřad ve stavebním řízení zajistí vzájemný soulad předložených stanovisek dotčených orgánů státní správy vyžadovaných zvláštními předpisy a posoudí vyjádření účastníků řízení a jejich námitek.

(4) Jestliže by uskutečněním nebo užíváním stavby mohly být ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními předpisy, stavební úřad žádost o stavební povolení zamítne.“.

64. § 63 se vypouští.

65. § 66 odst. 2 se vypouští; zároveň se zrušuje číslování odstavců.

66. V § 68 odst. 3 se za slovo „pohybu“ vkládají tato slova: „a orientace“.

67. Název oddílu 5 a § 71 až 73 včetně poznámek č. 4) a 4a) znějí:

„ODDÍL 5

TERÉNNÍ ÚPRAVY, PRÁCE A ZAŘÍZENÍ

§ 71

(1) Povolení stavebního úřadu vyžadují, pokud k tomu nejsou příslušny podle zvláštních předpisů jiné orgány, terénní úpravy, kterými se podstatně mění vzhled prostředí nebo odtokové poměry a dále též těžební a jim podobné a s nimi související práce, nejedná-li se o činnost prováděnou hornickým způsobem.⁴⁾ Povolení se nevydává, jestliže stavební úřad v územním rozhodnutí od jeho vydání upustil.

(2) Ohlášení stavebnímu úřadu vyžadují informační, reklamní a propagační zařízení (dále jen „zařízení“) o ploše větší než 0,6 m², která jsou umístována na pozemku nebo stavbě a jsou viditelná z veřejných prostorů. Zařízení v obvodu dráhy^{4a)} podléhá souhlasu speciálního stavebního úřadu.

(3) Umísťování reklamních a propagačních zařízení na stavbách, které jsou kulturní památkou, a v jejich prostorech je možné pouze se souhlasem příslušného orgánu památkové péče.

(4) Ohlášené zařízení lze provést jen na základě písemného sdělení stavebního úřadu, že proti jeho provedení nemá námitek. Stavební úřad může stanovit, že zařízení lze provést jen na základě povolení; má-li být zařízení umístěno v ochranném pásmu pozemní komunikace, stavební úřad stanoví, že zařízení lze provést jen na základě povolení.

(5) Ohlášení se nevyžaduje u označení budov státních nebo samosprávných orgánů a jiných veřejných institucí, veřejně prospěšných staveb, u návěstí v zájmu veřejné bezpečnosti a pořádku, u uličních, požárních, dopravních a vodohospodářských značek, u označení zvláště chráněných území, geodetických bodů, veřejných telefonních automatů, hovorů a stanic apod. Ohlášení se nevyžaduje též u označení budov právnických osob a fyzických osob podnikajících podle zvláštních předpisů.

(6) Obec může obecně závaznou vyhláškou vydanou v samostatné působnosti stanovit své požadavky pro umístění zařízení ve svém územním obvodu z hlediska místních podmínek.

§ 72

K podání žádosti o povolení nebo k ohlášení terénních úprav, prací a zařízení podle § 71 je oprávněn vlastník pozemku nebo stavby anebo ten, kdo prokáže jiné právo k použití pozemku nebo stavby pro požadovaný účel.

§ 73

Na řízení o povolení terénních úprav, prací a zařízení podle § 71 odst. 1 a 4 se vztahují přiměřeně ustanovení oddílu 4.

⁴⁾ Zákon ČNR č. 61/1988 Sb.

^{4a)} § 4 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách.“.

68. § 74 se vypouští.

69. V § 75 odst. 1 se slova „změny stavby“ nahrazují slovem „přístavby“, slova „orgány nebo organizace“ k tomu oprávněnými nebo odpovědnými geodety⁸⁾“ se nahrazují slovy „odborně způsobilými osobami“, na konec odstavce se doplňuje tato věta: „Výsledky vytyčení musí být ověřeny úředně oprávněnými zeměměřickými inženýry.“⁸⁾“.

Poznámka č. 8) zní:

⁸⁾ Zákon č. 200/1994 Sb.“.

70. § 75 odst. 4 se vypouští.

71. V § 78 odst. 1 se za slovo „stavebník“, vkládají tato slova: „vlastník stavby“.

72. § 80 odst. 1 věta druhá se vypouští a v odstavci 3 se slovo „dodavatele“ nahrazuje slovy „zhotovitele stavby“.

73. V § 81 odst. 3 se za slovo „užívání“, vkládají tato slova: „zejména nejsou-li splněny podmínky územního rozhodnutí a stavebního povolení k zabezpečení užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace,“^{1a)}“.

74. § 82 odst. 3 se vypouští.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

75. § 83 zní:

„§ 83

Stavební úřad může na žádost stavebníka vydat časově omezené povolení k předčasnému užívání stavby i před jejím úplným dokončením, pokud to nemá podstatný vliv na užitelnost stavby a předčasné užívání neohrožuje bezpečnost a zdraví osob. Stavebník musí k žádosti připojit dohodu se zhotovitelem stavby obsahující sjednané podmínky předčasného uží-

vání. Nejpozději do 15 dnů po dokončení stavby je stavebník nebo budoucí uživatel povinen podat stavebnímu úřadu návrh na kolaudaci stavby.“.

76. § 85 odst. 1 zní:

„(1) Stavbu lze užívat jen k účelu určenému v kolaudačním rozhodnutí, popřípadě ve stavebním povolení. Změny ve způsobu užívání stavby, v jejím provozním zařízení, ve způsobu nebo podstatném rozšíření výroby, popřípadě činnosti, která by mohla ohrozit zdraví a život nebo životní prostředí, jsou přípustné jen na základě rozhodnutí stavebního úřadu o změně v užívání stavby; na řízení se vztahují přiměřeně ustanovení § 76 až 84.“.

77. § 85 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Změna v užívání stavby nemůže být povolena, pokud je v rozporu se závaznou částí územně plánovací dokumentace.“.

78. § 87 odst. 1 věta první zní: „Vyžaduje-li to veřejný zájem z důvodů hygienických, bezpečnostních, požárních, provozních, ohrožení životního prostředí a estetických, nařídí stavební úřad provedení nezbytných úprav na stavbě vlastníku stavby nebo na stavebním pozemku vlastníku tohoto pozemku.“.

79. § 87 se doplňuje odstavci 3 a 4, které znějí:

„(3) Nevyžaduje-li nezbytná úprava, která má být nařízena, dokumentaci nebo jiné podklady, uloží stavební úřad vlastníku stavby nebo stavebního pozemku provedení úpravy a stanoví rozsah, způsob, podmínky a lhůtu jejich provedení.

(4) Vyžaduje-li provedení nezbytné úpravy dokumentaci nebo jiné podklady, uloží stavební úřad vlastníku stavby nebo stavebního pozemku jejich předložení ve stanovené lhůtě a rozsahu; nesplní-li vlastník tuto povinnost, opatří stavební úřad potřebnou dokumentaci nebo jiné podklady na jeho náklad. Po jejich předložení (opatření) stavební úřad nařídí nezbytnou úpravu a stanoví podmínky a lhůtu jejího provedení. Stavbu nebo její část, ve které byly dokončeny nařízené nezbytné úpravy, lze užívat jen na základě kolaudačního rozhodnutí, pokud stavební úřad od jejich kolaudace neupustil.“.

80. V § 88 se v návěti odstavce 1 za slovo „stavby“ vkládají tato slova: „nebo zařízení“.

81. § 88 odst. 1 písm. b) zní:

„b) stavby nebo zařízení postavené bez stavebního povolení či ohlášení nebo v rozporu s ním. Odstranění stavby se nenařídí, pokud stavebník prokáže, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, zejména s územně plánovací dokumentací, cíli a záměry územního plánování, obecnými technickými požadavky na výstavbu, technickými požadavky na stavby a zájmy chráněnými zvláštními předpisy a jestliže stavebník v řízení o odstranění

stavby podá žádost o její dodatečné povolení a předloží podklady a doklady vyžádané stavebním úřadem v jím stanovené lhůtě a v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení.“

82. V § 88 odst. 1 písm. c) se slova „(§ 102 odst. 3)“ nahrazují slovy „(§ 102 odst. 4)“.

83. V § 88 se za odstavce 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Zjistí-li stavební úřad v průběhu stavebního řízení, že stavba již byla zahájena bez stavebního povolení, řízení zastaví a bude postupovat podle odstavce 1 písm. b).

(3) Podá-li stavebník proti rozhodnutí o odstranění zařízení vydanému podle § 88 odst. 1 písm. b) odvolání, předmětné zařízení nemůže být provozováno a reklamy budou odstraněny nebo zcela zakryty tak, aby nebyly viditelné. Nesplní-li majitel zařízení tuto povinnost, vykoná ji stavební úřad na náklady vlastníka sám.“

Dosavadní odstavce 2, 3 a 4 se označují jako odstavce 4, 5 a 6.

84. § 94 odst. 2, 3 a 4 znějí:

„(2) Hrozí-li nebezpečí z prodlení a nezajistí-li provedení zabezpečovacích prací vlastník stavby, stavební úřad ve spolupráci s obcí zajistí jejich okamžité provedení prostřednictvím právnické osoby nebo fyzické osoby podnikající podle zvláštních předpisů, která je k provedení prací odborně vybavena; takové osobě může stavební úřad provedení prací nařídit.

(3) Neodkladné zabezpečovací práce a odstranění stavby se provádějí na náklad vlastníka stavby. Zajistí-li stavební úřad provedení prací podle odstavce 2, uhradí náklady s tím spojené a vymáhá jejich zaplacení na vlastníku stavby obec.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se použijí přiměřeně, nařizují-li se zabezpečovací práce pro terénní úpravy, práce a zařízení podle tohoto zákona.“

Dosavadní odstavec 5 se vypouští.

85. § 95 odst. 1 zní:

„(1) Stavební úřad může poskytnout vlastníku stavebního pozemku nebo stavby na jeho žádost státní stavební příspěvek ke krytí účelně vynaložených nákladů na provedení nařízených nezbytných úprav, zabezpečovacích prací nebo odstranění stavby, pokud byly nařízeny výlučně ve veřejném zájmu a pokud důvodem takového nařízení nebylo porušení povinností vlastníka stavebního pozemku nebo stavby.“

86. V § 95 odst. 2 se slova „poskytnutého na nařízené nezbytné úpravy či údržbu“ vypouštějí.

87. § 96 odst. 1 věty druhá a třetí se vypouštějí.

88. V § 96 odst. 3 se slova „v dohodě s orgánem

příslušným podle zákona o hospodaření s byty nebo s nebytovými prostory“ a slova „nezbytných úprav a údržby“, vypouštějí.

89. § 96 se doplňuje odstavcem 4, který včetně poznámky č. 8a) zní:

„(4) Jde-li o stavbu obsahující byty, vyrozumí stavební úřad obec. Při zajištění bytové náhrady se postupuje přiměřeně podle zvláštního předpisu.^{8a)}“

^{8a)} Zákon ČNR č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník, ve znění zákona č. 227/1997 Sb.“

90. § 96a zní:

„§ 96a

Rozhodnutí stavebního úřadu vydaná podle § 85, 86, 87, 88, 94 a 96 jsou závazná i pro právní nástupce účastníků řízení.“

91. § 97 odst. 1 zní:

„(1) Účastníky řízení podle § 85 až 96 jsou osoby, které mají vlastnická nebo jiná práva k pozemkům a stavbám na nich, včetně sousedních pozemků a staveb na nich, a jejichž práva, právem chráněné zájmy nebo povinnosti mohou být rozhodnutím přímo dotčeny, a dále osoby, které na návrh stavebníka budou odborně vést realizaci stavby nebo vykonávat odborný dozor (§ 44 odst. 2 a 3).“

92. § 97 odst. 3 zní:

„(3) Účastníkem řízení je i právnická osoba nebo fyzická osoba podnikající podle zvláštních předpisů, popřípadě její organizační složka, která bude provádět neodkladné zabezpečovací práce.“

93. V § 98 se slova „organizací a občanů“ nahrazují slovy „právnických a fyzických osob“ a za slovo „vyplývajících“ se vkládají tato slova: „z tohoto zákona, z předpisů vydaných k jeho provedení, ze zvláštních předpisů, z územně plánovací dokumentace, z územních rozhodnutí“.

94. V § 99 písm. b) se za slova „podle § 122“ vkládají tato slova: „a 124“.

95. Dosavadní text § 100 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se novými odstavci 2 až 6, které znějí:

„(2) Při realizaci staveb a jejich změn musí být na stavbě, popřípadě na staveništi k dispozici dokumentace stavby ověřená stavebním úřadem v řízení o jejím povolení a všechny doklady týkající se provádění stavby nebo její změny, popřípadě jejich kopie. Stavebník je povinen před zahájením stavby umístit na viditelném místě u vstupu na staveniště štítek o povolení stavby se stanovenými identifikačními údaji a ponechat jej tam až do kolaudace stavby. Rozsáhlé stavby se

mohou označit jiným vhodným způsobem (např. tabulí) s uvedením údajů ze štítku.

(3) Při realizaci staveb a jejich změn, jejichž stavebníkem nebo zhotovitelem je právnická osoba nebo fyzická osoba podnikající podle zvláštních předpisů, musí být veden stavební deník. Při realizaci ostatních staveb a jejich změn musí být na stavbě, popřípadě na staveništi veden alespoň jednoduchý záznam o stavbě. Stavební deník a jednoduchý záznam o stavbě je povinen vést zhotovitel stavby. Stavebník má právo nahlížet do stavebního deníku a k záznamům v něm uvedeným připojovat svá stanoviska.

(4) Vedle osob uvedených v odstavci 3 mají oprávnění činit záznamy do stavebního deníku nebo jednoduchého záznamu o stavbě též orgány státního stavebního dohledu (§ 99), osoba určená k odbornému vedení realizace stavby nebo k výkonu odborného dozoru nad prováděním stavby (§ 44 odst. 2 a 3), popřípadě osoby, které na základě smlouvy se stavebníkem vykonávají autorský a technický dozor.

(5) Stavebník je povinen uchovávat stavební deník po dobu deseti let od právní moci kolaudačního rozhodnutí, popřípadě od dokončení stavby, pokud kolaudaci nepodléhá.

(6) Náležitosti stavebního deníku a jednoduchého záznamu o stavbě, podrobnosti jejich vedení a využití upraví prováděcí předpis.“

96. V § 102 odst. 5 písm. b) se slova „podle potřeby“ vypouštějí.

97. § 102 odst. 5 písm. c) zní:

„c) u fyzických osob oprávněných k vybraným činnostem ve výstavbě (§ 46a), které tyto činnosti řádně nevykonávají, dá příslušnému orgánu podnět k přezkoumání jejich způsobilosti.“

98. Dosavadní text § 103 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se novým odstavcem 2, který zní:

„(2) Vlastníci rozvodných sítí, kanalizace a ostatních liniových podzemních staveb a zařízení jsou povinni vést o nich evidenci a z té poskytovat osobám, které prokáží odůvodněnost svého požadavku, ověřené údaje o jejich poloze.“

99. § 105 odst. 1 větvi a) a b) znějí:

„(1) Přestupku se dopustí a pokutou až do výše 10 000 Kč bude potrestán ten, kdo

- a) provádí drobnou stavbu, stavební úpravy nebo udržovací práce, které je třeba ohlásit stavebnímu úřadu, bez takového ohlášení nebo v rozporu s ním,
- b) provádí terénní úpravy, práce a zařízení bez povolení či ohlášení, pokud je podle tohoto zákona předepsáno, nebo v rozporu s ním,“.

100. § 105 odst. 1 písm. f) zní:

„f) znemožňuje pověřeným osobám vstup na svůj pozemek, stavbu nebo do ní (§ 134),“;

v písmenu g) se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) užívá drobnou stavbu provedenou bez ohlášení nebo užívá informační, reklamní a propagační zařízení, které je třeba ohlásit stavebnímu úřadu, bez takového ohlášení nebo v rozporu s ním.“

101. § 105 odst. 2 zní:

„(2) Přestupku se dopustí a pokutou od 10 000 Kč do 25 000 Kč bude potrestán ten, kdo

- a) provádí činnosti, ke kterým je třeba územní rozhodnutí, bez tohoto rozhodnutí nebo v rozporu s ním anebo činnosti územním rozhodnutím zakázané,
- b) jako stavebník provádí změnu stavby bez stavebního povolení nebo v rozporu s ním,
- c) užívá stavbu v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, popřípadě stavebním povolením nebo v rozporu s účelem drobné stavby provedené na základě ohlášení (§ 57) anebo umožní jiné osobě užívat stavbu v rozporu s kolaudačním rozhodnutím,
- d) odstraňuje nebo odstraní stavbu bez povolení příslušného orgánu,
- e) přes výzvu stavebního úřadu prodlužuje bez vážného důvodu dokončení stavby nad lhůtu stanovenou ve stavebním povolení,
- f) nepředloží ve stanovené lhůtě či rozsahu dokumentaci nebo jiné podklady pro nařízení nezbytné úpravy anebo neprovede nařízené nezbytné úpravy (§ 87) nebo neprovede ve stanovené lhůtě neodkladné zabezpečovací práce (§ 94 odst. 1).“

102. § 105 odst. 3 věti zní:

„(3) Přestupku se dopustí a pokutou od 25 000 Kč do 50 000 Kč bude potrestán ten, kdo“.

103. V § 105 odst. 3 písm. b) se na konci připojují tato slova: „nebo umožní jiné osobě užívat stavbu bez kolaudačního rozhodnutí,“ a v písmenu d) se na konci připojují tato slova: „nebo zařízení“.

104. V § 105 odst. 3 písm. d) se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) nesplní povinnost podle § 88 odst. 3 a nadále provozuje zařízení.“

105. § 105 odst. 4 zní:

„(4) Přestupku se dopustí a pokutou od 50 000 Kč do 100 000 Kč bude potrestán ten, kdo bez stavebního povolení nebo v rozporu s ním provádí stavbu v chráněném území nebo v ochranném pásmu nebo na pozemku, který není určen k zastavění, a kdo neprovede

ve stanovené lhůtě rozhodnutí stavebního úřadu o odstranění takové stavby.“

106. V § 105 odst. 5 poznámka č. 10) zní:

„¹⁰⁾ Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).“

107. § 106 odst. 1 návětí zní:

„(1) Stavební úřad uloží pokutu až do výše 200 000 Kč právnické osobě a fyzické osobě podnikající podle zvláštních předpisů, která“; v písmenu a) se na konci čárka vypouští a připojují se tato slova: „nebo v rozporu s ním,“.

108. § 106 odst. 1 písm. b) zní:

„b) provádí terénní úpravy, práce a zařízení bez povolení nebo ohlášení, pokud je podle tohoto zákona předepsáno nebo v rozporu s ním,“.

109. § 106 odst. 1 písm. e) zní:

„e) užívá drobnou stavbu nebo informační, reklamní a propagační zařízení provedené bez ohlášení nebo v rozporu s ním (§ 57, § 71 odst. 2).“.

110. V § 106 odst. 1 písm. e) se tečka na konci nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) provádí projektovou činnost bez oprávnění, pokud pro její provádění zákon takové oprávnění požaduje.“.

111. § 106 odst. 2 návětí a písmeno a) znějí:

„(2) Stavební úřad uloží pokutu od 200 000 Kč do 500 000 Kč právnické osobě a fyzické osobě podnikající podle zvláštních předpisů, která

a) provádí činnosti, ke kterým je třeba územní rozhodnutí, bez tohoto rozhodnutí nebo v rozporu s ním,“.

112. V § 106 odst. 2 písm. e) se slova „nebo inženýrskou“ vypouštějí.

113. § 106 odst. 2 písm. g) a h) znějí:

„g) nepředloží ve stanovené lhůtě či rozsahu dokumentaci nebo jiné podklady pro nařízení nezbytné úpravy anebo neprovede nařízené nezbytné úpravy (§ 87) nebo neprovede ve stanovené lhůtě neodkladné zabezpečovací práce (§ 94 odst. 1),

h) zhoršuje životní prostředí tím, že prodlužuje dobu výstavby v rozporu se stavebním povolením.“.

Písmena i) a j) se vypouštějí.

114. § 106 odst. 3 návětí zní:

„(3) Stavební úřad uloží pokutu od 500 000 Kč do 1 000 000 Kč právnické osobě a fyzické osobě podnikající podle zvláštních předpisů, která“.

115. § 106 odst. 3 písm. c) a d) znějí:

„c) užívá stavbu bez kolaudačního rozhodnutí nebo v rozporu s ním anebo umožní jiné osobě užívat stavbu bez kolaudačního rozhodnutí nebo v rozporu s ním,

d) bez vážného důvodu neprovedla nařízené neodkladné zabezpečovací práce,“.

116. V § 106 odst. 3 písm. e) se za slovo „stavby“ vkládají tato slova: „nebo zařízení“.

117. V § 106 odst. 3 písm. e) se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) nesplní povinnost podle § 88 odst. 3 a nadále provozuje zařízení.“.

118. V § 106 odst. 4 se na konci připojuje tato věta: „Stejně postupuje stavební úřad vůči právnické osobě nebo fyzické osobě podnikající podle zvláštních předpisů, provádějící práce pro stavebníka, který se dopustil přestupku podle § 105 odst. 1 písm. a) a b), odst. 2 písm. a), b) a d), odst. 3 písm. a) a odst. 4.“.

119. § 106 odst. 5 zní:

„(5) Řízení o uložení pokuty lze zahájit jen do jednoho roku ode dne, kdy se orgán oprávněný k uložení pokuty dověděl o tom, že právnická osoba nebo fyzická osoba podnikající podle zvláštních předpisů porušila nebo nesplnila povinnost, nejpozději však do tří let ode dne, kdy došlo k porušení povinnosti nebo kdy povinnost měla být splněna.“.

120. § 107 včetně nadpisu zní:

„§ 107

Zvýšení pokut

(1) Horní hranice výše pokut se zvyšuje o polovinu,

a) byla-li za přestupek (§ 105) nebo jiný správní delikt (§ 106) téže skutkové podstaty uložena stejné osobě v posledních dvou letech pokuta,

b) týká-li se protiprávní jednání stavby nebo prostoru, které jsou předmětem státní ochrany památek, nebo jde o I. zónu národního parku či chráněné krajinné oblasti nebo o národní přírodní rezervaci či národní přírodní památku.^{1b)}

(2) Horní hranice výše pokut se zvyšuje na dvojnásobek v případech, kdy protiprávní jednání podle § 105 a 106 trvá i po výzvě orgánu státního stavebního dohledu nebo po rozhodnutí stavebního úřadu, jímž bylo takové jednání zakázáno.

(3) Horní hranice výše pokut za přestupky se zvyšuje na desetinásobek, provádí-li fyzická osoba stavbu nebo její změnu bez stavebního povolení nebo v rozporu s ním pro účely podnikání anebo umožní-li fyzická osoba právnické osobě nebo fyzické osobě podnikající podle zvláštních předpisů užívat stavbu pro účely podnikání bez kolaudačního rozhodnutí

nebo v rozporu s ním [§ 105 odst. 2 písm. b) a c) a odst. 3 písm. a) a b)].“.

121. Za § 107 se vkládá nový § 107a, který včetně nadpisu a poznámek č. 8b) a 8c) zní:

„§ 107a

Vybírání, vymáhání a výnos pokut

(1) Výnos pokut ukládaných

- a) podle § 105 je upraven zvláštním předpisem,^{8b)}
- b) podle § 106 orgánem obce je příjmem obce, jejíž orgán ve věci rozhodoval v prvním stupni; pokuta uložená v prvním stupni okresním úřadem je příjmem okresního úřadu; pokuta uložená jiným správním orgánem je příjmem státního rozpočtu.

(2) Při vybírání a vymáhání pokut se postupuje podle zvláštních předpisů.^{8c)}

^{8b)} § 13 odst. 3 zákona ČNR č. 200/1990 Sb.

^{8c)} Zákon ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.“.

122. V § 108 odst. 2 písm. e) se tečka na konci nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které včetně poznámky č. 10b) zní:

„f) účely vymezené zvláštními zákony.^{10b)}

^{10b)} Např. zákon č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech, ve znění zákona ČNR č. 425/1990 Sb., zákon č. 138/1973 Sb., zákon ČNR č. 20/1987 Sb.“.

123. V § 108 odst. 3 se text v závorce vypouští.

124. § 117 včetně názvu části páté a oddílu 1 zní:

**„ČÁST PÁTÁ
STAVEBNÍ ÚŘADY**

ODDÍL 1

OBEČNÉ STAVEBNÍ ÚŘADY

§ 117

(1) Stavebními úřady jsou

- a) okresní úřady,
- b) hlavní město Praha a jeho obvody a části určené statutem,
- c) územně členěná statutární města a jejich obvody a části určené statutem,
- d) ostatní města a obce, které vykonávaly působnost stavebního úřadu ke dni 31. prosince 1997 nebo byla jejich působnost k tomuto datu schválena.

(2) Ústřední orgán státní správy ve věcech územního plánování a stavebního řádu uveřejňuje nejméně

jednou ročně ve Sbírce zákonů seznam stavebních úřadů podle okresů.

(3) Okresní úřad je nadřízeným správním orgánem stavebních úřadů měst a obcí.“.

125. § 118 a 119 znějí:

„§ 118

(1) Obec, která je stavebním úřadem, může se souhlasem okresního úřadu uzavřít dohodu s jinou obcí, že bude tuto působnost vykonávat i pro ni.

(2) Jestliže obec, která je stavebním úřadem, přestane vykonávat působnost stavebního úřadu pro jinou obec, vykonává pro ni působnost stavebního úřadu okresní úřad, pokud nedojde podle odstavce 1 k uzavření dohody o výkonu působnosti stavebního úřadu s jinou obcí, která je stavebním úřadem.

(3) V hlavním městě Praze a v územně členěných statutárních městech může územní obvod stavebního úřadu tvořit území dvou nebo více městských obvodů nebo městských částí.

§ 119

Jde-li o stavbu nebo opatření, jež se má uskutečnit v územním obvodu dvou nebo více stavebních úřadů, provede řízení a vydá rozhodnutí nejbližší společně nadřízený správní orgán. Tento orgán může stanovit, že řízení provede a rozhodnutí vydá některý ze stavebních úřadů, v jehož územním obvodu se má stavba nebo opatření uskutečnit.“.

126. V § 120 odst. 1 se čárka za slovem „komunikací“ nahrazuje spojkou „a“ a slova „a telekomunikačních staveb“ se vypouštějí.

127. V § 120 odst. 2 text za středníkem zní: „povolení pro stavby mohou vydat jen se souhlasem stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí, který ověřuje dodržení jeho podmínek. Jestliže se územní rozhodnutí nevydává, postačí vyjádření o souladu navrhované stavby se záměry územního plánování.“.

128. V § 121 odst. 1 se slova „federálního“ a „národní“ vypouštějí.

129. § 121 odst. 2 písm. a) až d) znějí:

- „a) Ministerstvo obrany u staveb vojenské správy mimo území vojenských újezdů,
- b) Ministerstvo vnitra u staveb pro bezpečnost státu,
- c) Ministerstvo spravedlnosti u staveb Vězeňské služby,
- d) Ministerstvo průmyslu a obchodu u staveb uranového průmyslu na území vyhrazeném pro tyto účely.“.

130. § 121 odst. 3 se vypouští.

131. § 124 včetně poznámky č. 11a) zní:

„§ 124

(1) Okresní úřad může na žádost obce, která není stavebním úřadem a má podmínky pro odborné rozhodování o stavebně technických záležitostech, určit, že obec bude vykonávat tuto část pravomoci stavebního úřadu:

- a) vydávat stavební povolení na stavební úpravy jednoduchých staveb, pokud nejde o kulturní památku,
- b) určovat, zda jí ohlášené drobné stavby, stavební úpravy a udržovací práce (§ 55 odst. 2 a 3), s výjimkou stavebních úprav a udržovacích prací na kulturních památkách, vyžadují stavební povolení, a v těchto případech stavební povolení vydávat,
- c) přijímat ohlášení, popřípadě vydávat povolení informačních, reklamních a propagačních zařízení a nařizovat jejich odstranění,
- d) přijímat ohlášení lhůty, do kdy bude odstraněna drobná stavba a informační, reklamní a propagační zařízení (§ 88 odst. 3),
- e) kolaudovat stavby a jejich změny, ke kterým vydala stavební povolení,
- f) zabezpečovat výkon státního stavebního dohledu (§ 98 až 104).

(2) V hlavním městě Praze a v územně členěných statutárních městech vykonává pravomoc podle odstavce 1 městský obvod nebo městská část, stanoví-li tak město právním předpisem.^{11a)}

(3) Pokud obec nemá podmínky pro odborné rozhodování o stavebně technických záležitostech, okresní úřad obci odejme pravomoc přenesenou na ni podle odstavce 1; výkon této pravomoci bude pro obec zajišťovat příslušný stavební úřad (§ 117 a 118).

^{11a)} § 3 a § 25 odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. a) zákona ČNR č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

§ 5b zákona ČNR č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů.“

132. § 125 odst. 2 zní:

„(2) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra mohou určit a oznámit stavebním úřadům území, v nichž lze v zájmu zajištění obrany a bezpečnosti státu vydat územní rozhodnutí a stavební povolení jen se souhlasem Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra; tyto orgány mohou svůj souhlas vázat na splnění zvláštních podmínek pro umístění, provedení a užívání těchto staveb. Pro postup při udělování souhlasu platí § 126 odst. 2.“

133. § 126 odst. 1 včetně poznámky č. 11b) zní:

„(1) Dotýká-li se řízení podle tohoto zákona zájmů chráněných zvláštními předpisy,^{11b)} rozhodne stavební úřad jen v dohodě, popřípadě se souhlasem orgánu státní správy, který chráněné zájmy hájí (dotčený orgán státní správy). Dotčený orgán státní správy může svůj souhlas vázat na splnění podmínek stanovených ve svém rozhodnutí (stanovisku, vyjádření, souhlasu, posudku apod.) v souladu se zvláštním zákonem, na jehož podkladě je oprávněn zájem chránit.

^{11b)} Např. zákon ČNR č. 114/1992 Sb., zákon č. 138/1973 Sb., zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 334/1992 Sb., zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech, zákon ČNR č. 20/1987 Sb. a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích.“

134. § 126 odst. 3 a 4 včetně poznámek č. 12a) a 12b) znějí:

„(3) Před vydáním rozhodnutí o umístění stavby, stavebního povolení, jakož i dodatečného povolení týkajícího se stavby, jejíž součástí je jaderné zařízení nebo pracoviště s velmi významným zdrojem ionizujícího záření, a kolaudačního rozhodnutí stavby, jejíž součástí je jaderné zařízení nebo pracoviště s významným nebo velmi významným zdrojem ionizujícího záření, je stavební úřad povinen si vyžádat u navrhovatele nebo stavebníka povolení Státního úřadu pro jadernou bezpečnost vydané podle zvláštního předpisu.^{12a)}

(4) K návrhům na vydání územního rozhodnutí podle tohoto zákona se nemusí předkládat vyjádření, souhlasy a stanoviska předepsaná zvláštními předpisy,^{12b)} jestliže zájmy sledované těmito předpisy byly již předmětem hodnocení vlivů na životní prostředí podle zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, a zákona České národní rady č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, a příslušný správní orgán od jejich vydání upustil ve svém vyjádření podle § 7 odst. 4 zákona České národní rady č. 244/1992 Sb.

^{12a)} Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů.

^{12b)} Např. zákon ČNR č. 114/1992 Sb., zákon č. 309/1992 Sb., zákon č. 125/1997 Sb., zákon č. 138/1973 Sb., zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.“

135. § 127 odst. 3 zní:

„(3) Stavební úřad může vydané stavební povolení nebo dodatečné povolení stavby změnit nebo zrušit ve veřejném zájmu, dojde-li během provádění stavby k nálezu kulturně cenného předmětu, detailu stavby, jakož i k archeologickému nálezu, jehož význam potvrdí Ministerstvo kultury, které současně rozhodne, jak budou stavebníkovi uhrazeny prokázané náklady a ztráty vzniklé v souvislosti se změnou nebo zrušením vydaného stavebního povolení, v souvislosti

s prodloužením doby výstavby nebo z důvodu nařízení zvláštního režimu výstavby. Proti rozhodnutí Ministerstva kultury lze podat řádný opravný prostředek k soudu.“.

136. Název části sedmé zní:

„ČÁST SEDMÁ

EVIDENCE A UKLÁDÁNÍ DOKUMENTACE“.

137. § 128 až 130 se vypouštějí; nad § 131 se vypouští nadpis.

138. V § 131 odst. 1 se slova „a doplňcích“ vypouštějí.

139. § 134 odst. 1 zní:

„(1) Pověření zaměstnanci okresních a obecních úřadů, pověření členové komisí obecních rad a pověření zaměstnanci dalších orgánů státní správy jsou oprávněni vstupovat na cizí pozemky, na stavby a do staveb s vědomím jejich vlastníků, pokud plní úkoly vyplývající z tohoto zákona, které se těchto pozemků a staveb dotýkají. Do obydlí však mohou vstupovat, jen je-li to nezbytné pro ochranu života nebo zdraví osob, pro ochranu práv a svobod druhých anebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku; toto omezení neplatí, pokud je obydlí užíváno také pro podnikání nebo provozování jiné hospodářské činnosti. Při využití tohoto oprávnění jsou povinni dbát, aby co nejméně rušili užívání pozemků a staveb a aby jejich činnostmi nevznikly škody, kterým je možno zabránit. Oprávnění ke vstupu se prokazuje zvláštním průkazem.“.

140. § 136 odst. 2 věta první zní: „Nepodaří-li se vzniklý rozpor odstranit do 60 dnů dohodou orgánů podle odstavce 1, rozhodne Ministerstvo pro místní rozvoj po projednání s příslušnými ústředními orgány státní správy do 60 dnů od postoupení tohoto rozporu k rozhodnutí.“.

Věta druhá se vypouští.

141. V § 137 odst. 2 se slova „,na hospodářskou arbitráž nebo na jiný příslušný orgán“ vypouštějí.

142. § 137 odst. 3 zní:

„(3) Stavební úřad stanoví lhůtu, ve které musí být předložen důkaz, že u soudu byl podán návrh na rozhodnutí ve sporné věci. Nebude-li důkaz o podání návrhu ve stanovené lhůtě předložen stavebnímu úřadu, učiní si stavební úřad úsudek o námitce sám a rozhodne ve věci.“.

143. V § 138 odst. 1 se slova „zemědělského a lesního půdního fondu“ nahrazují slovy „přírody a krajiny a jednotlivých složek životního prostředí podle zvláštních předpisů“.

144. V § 138 odst. 3 se slova „národním výborům

nebo jiným“ vypouštějí; zároveň se vypouští odstavec 4.

145. Za § 138 se vkládá nový § 138a, který včetně nadpisu zní:

„§ 138a

Obecné technické požadavky na výstavbu

(1) Právnícké osoby, fyzické osoby a správní orgány jsou povinny při navrhování, umísťování, projektování, povolování, realizaci, kolaudaci, užívání a odstraňování staveb postupovat podle obecných technických požadavků na výstavbu, obecných technických požadavků zabezpečujících užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace a technických požadavků stanovených prováděcími předpisy (dále jen „obecné technické požadavky“).

(2) Výjimky z obecných technických požadavků je možné povolit pouze z těch ustanovení prováděcích právních předpisů, z nichž povolování výjimek tyto předpisy výslovně umožňují a jen pokud se tím neohrozí bezpečnost, ochrana zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby; řešením podle povolené výjimky musí být dosaženo účelu sledovaného obecnými technickými požadavky.

(3) O výjimkách z obecných technických požadavků rozhoduje stavební úřad příslušný rozhodnout ve věci v dohodě se správním orgánem, který hájí zájmy chráněné podle zvláštních předpisů, jichž se odchylné řešení dotýká.“.

146. § 139 včetně nadpisu a poznámek č. 17c) a 17d) zní:

„§ 139

Obecné pojmy

Pokud se v tomto zákoně používá pojmu

- „stavba“, rozumí se tím i její část,
- „vlastník“, rozumí se tím též osoba, která na základě zákona nebo písemné smlouvy je oprávněna ve věcech upravených tímto zákonem na místě vlastníka jednat,
- „sousední pozemky a stavby na nich“, rozumí se tím pozemky, které mají společnou hranici s pozemkem, který je předmětem správního řízení vedeného podle tohoto zákona, a stavby na těchto pozemcích,
- „stavebník“, rozumí se tím též investor a objednatel stavby,
- „nájemce“, rozumí se tím též osoba užívající byt nebo nebytový prostor z odvozeného právního důvodu,
- „jiná práva k pozemkům nebo stavbám“, rozumí se tím zejména právo hospodaření s majetkem státu^{17c)} a právo odpovídající věcnému břemenu.^{17d)}

^{17c)} Např. § 761 zákona č. 513/1991 Sb.

^{17d)} Např. § 151n a násl. zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, § 12 odst. 1 a 3 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, ve znění pozdějších předpisů, § 17 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb.“.

147. Za § 139 se vkládají nové § 139a a 139b, které včetně nadpisů a poznámky č. 19) znějí:

„§ 139a

Pojmy územního plánování

(1) Limity využití území omezují, vylučují, případně podmiňují umísťování staveb, využití území a opatření v území.

(2) Současně zastavěné území obce tvoří jedno nebo více oddělených zastavěných území ve správním území obce. Při určování současně zastavěného území obce se vychází z údajů katastru nemovitostí. Hranici jednoho současně zastavěného území tvoří uzavřená obalová čára zahrnující soubor

- a) stavebních parcel (zastavěných ploch a nádvoří) a pozemkových parcel, které s nimi sousedí a slouží účelu, pro který byly stavby zřízeny (povoleny a kolaudovány),
- b) parcel zemědělských pozemků a vodních ploch obklopených parcelami uvedenými pod písmenem a); parcely jiných zemědělských pozemků stejně jako lesních pozemků se do zastavěného území obce nezahrnují,
- c) parcel ostatních ploch; z nich dráhy, dálnice, silnice a ostatní komunikace pouze v případě, že jsou obklopeny parcelami uvedenými pod písmeny a) a b).

(3) Zastavitelné území tvoří plochy vhodné k zastavění takto vymezené schváleným územním plánem obce, případně regulačním plánem.

(4) Navazující územně plánovací dokumentace je územní plán obce a regulační plán vůči územnímu plánu velkého územního celku a regulační plán vůči územnímu plánu obce.

§ 139b

Pojmy stavebního řádu

(1) Za stavbu se považují veškerá stavební díla bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, účel a dobu trvání.

(2) Stavby mohou být

- a) trvalé,
- b) dočasné, u nichž se předem omezí doba jejich trvání.

(3) Změnami dokončených staveb jsou

- a) nástavby, jimiž se stavby zvyšují,

b) přístavby, jimiž se stavby půdorysně rozšiřují a které jsou vzájemně provozně propojeny s doševadní stavbou,

c) stavební úpravy, při nichž se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby.

(4) Změnami staveb před jejich dokončením se rozumí změny proti stavebnímu povolení, popřípadě dokumentaci stavby ověřené stavebním úřadem.

(5) Jednoduchými stavbami jsou

- a) stavby pro bydlení, jejichž zastavěná plocha nepřesahuje 300 m², pokud mají nejvýše čtyři byty, jedno podzemní a tři nadzemní podlaží včetně podkrovní,
- b) stavby pro individuální rekreaci,
- c) nepodsklepené stavby s jedním nadzemním podlažím a stavby zařízení stavenišť, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 300 m², rozpětí u nosných konstrukcí nepřesahuje 9 m a výška 15 m,
- d) přípojky na veřejné rozvodné sítě a kanalizaci,
- e) opěrné zdi,
- f) podzemní stavby, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 300 m² a hloubka 3 m.

(6) Za jednoduché stavby se nepovažují stavby skladů hořlavin a výbušnin, stavby pro civilní obranu, požární ochranu, stavby uranového průmyslu a jaderných zařízení, sklady a skládky nebezpečných odpadů¹⁹⁾ a stavby vodohospodářských děl.

(7) Drobnými stavbami jsou stavby, které plní doplňkovou funkci ke stavbě hlavní, a to

- a) stavby s jedním nadzemním podlažím, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 16 m² a výška 4,5 m,
- b) podzemní stavby, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 16 m² a hloubka 3 m.

(8) Za drobné stavby se považují též

- a) stavby na pozemcích určených k plnění funkcí lesa, sloužící k zajišťování provozu lesních školek nebo k provozování myslivosti, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 30 m² a výška 5 m,
- b) oplocení,
- c) připojení drobných staveb na rozvodné sítě a kanalizaci stavby hlavní,
- d) nástupní ostrůvky hromadné veřejné dopravy, přejezdy přes chodníky, propustky apod.

(9) Za drobné stavby se nepovažují stavby garáží, skladů hořlavin a výbušnin, stavby pro civilní obranu, požární ochranu, stavby uranového průmyslu a jaderných zařízení, sklady a skládky nebezpečných odpadů¹⁹⁾ a stavby vodohospodářských děl.

(10) Za stavby vojenské správy mimo území vo-

jenských újezdů¹²⁾ se považují stavby sloužící k obraně státu zřizované v působnosti Ministerstva obrany.

(11) Za stavby pro bezpečnost státu se považují stavby ve správě Ministerstva vnitra, Policie České republiky a Bezpečnostní informační služby užívané pro služební činnost a ostatní stavby těchto orgánů určené pro služební potřebu.

(12) Za stavby Vězeňské služby se považují stavby pro služební činnost Vězeňské služby a stavby ve správě a užívání této služby pro služební účely jejích útvarů.

(13) Za stavby uranového průmyslu se považují stavby pořizované nebo sloužící k účelům těžby, zpracování, transportu a ukládání radioaktivních surovin na území vyhrazeném pro tyto účely.

(14) Za stavby jaderných zařízení se považují stavby vymezené zvláštními předpisy.^{12a)} V pochybnostech, zda jde o jaderné zařízení, je určující vyjádření Státního úřadu pro jadernou bezpečnost.

(15) Stavebním pozemkem se rozumí část území určená regulačním plánem nebo územním rozhodnutím k zastavění a pozemek zastavěný hlavní stavbou.

¹²⁾ § 2 zákona č. 125/1997 Sb.“.

148. § 142 včetně poznámky č. 18) se vypouští.

149. V § 143 odst. 1 se slova „Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj“ nahrazují slovy „Ministerstvo pro místní rozvoj“.

150. V § 143 odst. 1 písm. a) se slova „prognózní úkolu, územních a hospodářských zásad a programů výstavby“ nahrazují slovy „zařízení územně plánovací dokumentace“.

151. V § 143 odst. 1 písm. k) se na konci vypouští čárka a připojují se tato slova: „a obecné technické požadavky zabezpečující užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace,^{1a)}“.

152. § 143 odst. 2 až 5 znějí:

„(2) Ministerstvo financí vydá právní předpis k provedení § 111 odst. 2 tohoto zákona.

(3) Ministerstvo dopravy a spojů vydá právní předpis k provedení § 76 odst. 3 tohoto zákona.

(4) Hlavní město Praha může vyhláškou vydanou v přenesené působnosti stanovit obecné technické požadavky na výstavbu v hlavním městě Praze a v dohodě s příslušnými ústředními orgány státní správy vydat zásady pro spolupůsobení orgánů státní správy hájících zvláštní zájmy při pořizování a schvalování územně plánovací dokumentace, jakož i při územním, stavebním a kolaudačním řízení.

(5) K provedení § 138a odst. 1 a 2 vydá

- a) Ministerstvo dopravy a spojů právní předpisy, kterými stanoví technické požadavky pro stavby letecké, stavby drah a na dráze, stavby pozemních komunikací,
- b) Ministerstvo životního prostředí právní předpisy, kterými stanoví technické požadavky pro stavby vodohospodářských děl,
- c) Ministerstvo zemědělství právní předpisy, kterými stanoví technické požadavky pro stavby pro zemědělství a pro plnění funkcí lesa,
- d) Ministerstvo průmyslu a obchodu právní předpisy, kterými stanoví technické požadavky pro stavby uranového průmyslu a pro stavby jaderných zařízení.“.

Čl. II

1. Územně plánovací dokumentace rozpracovaná ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona se podle něho upraví, projedná a schválí.

2. Při projednávání a schvalování návrhu změny nebo doplnku územně plánovací dokumentace schválené přede dnem účinnosti tohoto zákona se postupuje podle tohoto zákona.

3. Veřejně prospěšné stavby vymezené v závazné části územně plánovací dokumentace vyhlášené přede dnem účinnosti tohoto zákona se považují za veřejně prospěšné stavby vyhlášené podle tohoto zákona.

4. Výjimky z ustanovení bodů č. 1 a 2 v odůvodněných případech může udělit

- a) Ministerstvo pro místní rozvoj u územně plánovací dokumentace, pro niž je pořizovatelem,
- b) nadřízený orgán územního plánování na návrh pořizovatele územně plánovací dokumentace sídelního útvaru nebo zóny, nejde-li o případ podle písmene a).

5. Řízení zahájená před účinností tohoto zákona se dokončí podle dosavadní právní úpravy s výjimkou zahájených řízení o odstranění stavby podle § 88 odst. 1 písm. b).

6. Rozsah dosavadního oprávnění obcí podle § 124 odst. 1 písm. a) až e) se dnem účinnosti tohoto zákona mění na rozsah stanovený v § 124 odst. 1 písm. a) až f).

7. V zákoně č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, se nahrazují

- a) pojmy „organizace“, „socialistická organizace“ a „stavební organizace“ pojmem „právní osoba nebo fyzická osoba podnikající podle zvláštních předpisů“,
- b) označení „Ministerstvo výstavby a techniky“ označením „Ministerstvo pro místní rozvoj“,

- c) označení „Federální ministerstvo spojů“ označením „Ministerstvo dopravy a spojů“;
 - d) označení „Federální ministerstvo národní obrany“ označením „Ministerstvo obrany“;
 - e) názvy „Sbor národní bezpečnosti“ a „Federální policejní sbor“ názvem „Policie České republiky“;
 - f) označení „okresní národní výbor“ označením „okresní úřad“;
 - g) označení „místní národní výbor“ a „městský národní výbor“ označením „obec“;
 - h) pojem „zájem společnosti“ pojmem „veřejný zájem“;
- a upravují se současně příslušné slovesné a věcné souvislosti.

Čl. III

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona České národní rady č. 591/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996

Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb. a zákona č. 15/1998 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V příloze č. 2 SKUPINA 213: Stavebnictví u živností:

Projektová činnost ve výstavbě

a) ve sloupci 2 se za slovo „Autorizace“ doplňují slova „v příslušném oboru“;

b) ve sloupci 3 text zní: „§ 46a zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů“;

Provádění staveb včetně jejich změn, udržovacích prací na nich a jejich odstraňování

a) název živnosti zní: „Provádění staveb, jejich změn a odstraňování“;

b) ve sloupci 3 text zní: „§ 44 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů“.

2. V příloze č. 2 SKUPINA 213: Stavebnictví se doplňuje:

1	2	3
„Provádění jednoduchých a drobných staveb, jejich změn a odstraňování	a) středoškolské vzdělání stavebního směru a 5 roků praxe v provádění staveb, nebo	§ 44 a 139b zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů
	b) vysokoškolské vzdělání stavebního nebo architektonického směru a 3 roky praxe v provádění staveb	
Projektování jednoduchých a drobných staveb, jejich změn a odstraňování	a) středoškolské vzdělání stavebního směru a 5 roků praxe v projektování staveb, nebo	§ 46a a 139b zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů
	b) vysokoškolské vzdělání stavebního nebo architektonického směru a 3 roky praxe v projektování staveb	

Čl. IV

Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona České národní rady č. 210/1990 Sb., zákona České národní rady č. 425/1990 Sb., zákona České národní rady č. 548/1991 Sb., zákona České národní rady č. 550/1991 Sb., zákona České národní rady č. 590/1992 Sb., zákona České národní rady č. 15/1993 Sb., zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb., nálezů Ústavního soudu č. 206/1996 Sb., zákona č. 14/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb. a zákona č. 110/1997 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 4 odst. 2 písm. a), b), d) a e) znějí:

- „a) k návrhu územního plánu velkého územního celku, územního plánu obce a regulačního plánu,
b) ke změně v užívání stavby,
d) ke kolaudaci stavby,
e) k projektové dokumentaci staveb, s výjimkou staveb, u nichž se nevyžaduje stavební povolení, a projektové dokumentace jednoduchých staveb,“.

2. § 4 odst. 3 písm. a) zní:

- „a) k vymezení ochranných pásem,“.

3. § 4 odst. 3 písm. c) se vypouští.

Dosavadní písmena d) až g) se označují jako písmena c) až f).

Čl. V

Zákon č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci, se mění a doplňuje takto:

1. V § 9 odst. 11 se vkládá nové písmeno a), které zní:

- „a) v rozsahu podmínek stanovených územním rozhodnutím a stavebním povolením zřizovat a provozovat na cizích nemovitostech liniová rozvodná zařízení, podpěrné body, přetínat tyto nemovitosti vodiči a umísťovat v nich vedení, pokud je jejich umístění řešeno v závazné části územně plánovací dokumentace,“.

Dosavadní písmena a) až e) se označují jako písmena b) až f).

2. § 9 se doplňuje odstavcem 14, který zní:

„(14) Jestliže není schválena územně plánovací dokumentace a vlastník dotčeného pozemku není znám nebo určen, nebo proto, že je prokazatelně nedosažitelný nebo nečinný anebo nedošlo k dohodě

s ním, lze na návrh dodavatele vydat rozhodnutí o zřízení věcného břemene umožňujícího využití tohoto pozemku, popřípadě jeho části pro účely uvedené v odstavci 11 písm. a).“.

Čl. VI

Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, se mění a doplňuje takto:

1. § 6 odst. 2 zní:

„(2) Opatření vedoucí ke snížení přírodního ozáření, kromě radonu, se nemusí provádět tehdy, nelze-li toto ozáření působením osob snížit v rozsahu zdůvodněném přínosem převyšujícím náklady na opatření.“.

2. V § 6 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Opatření vedoucí ke snížení přírodního ozáření v důsledku výskytu radonu a produktů jeho přeměny ve vnitřním ovzduší staveb se musí provádět, pokud se stavba umísťuje na stavebním pozemku mimo území s nízkým radonovým rizikem. Podmínky stanoví stavební úřad v rozhodnutí o umístění stavby nebo ve stavebním povolení. Při užívání stavby s pobytovým prostorem, u něhož jsou překročeny směrné hodnoty stanovené prováděcím předpisem, může stavební úřad nařídít provedení nezbytných úprav na stavbě z důvodů hygienických – ohrožení zdraví uživatelů stavby – je-li to ve veřejném zájmu.

(4) Prováděcí předpis stanoví kritéria pro stanovení nízkého radonového rizika stavebního pozemku a kritéria pro hodnocení přínosů opatření ke snížení přírodního ozáření a směrné hodnoty pro rozhodování o těchto opatřeních, včetně směrných hodnot ozáření osob v důsledku výskytu radonu a produktů jeho přeměny ve vnitřním ovzduší staveb.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 5.

Čl. VII

Předseda Poslanecké sněmovny se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. VIII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1998.

Zeman v. r.

Havel v. r.

Tošovský v. r.

84

ZÁKON

ze dne 20. března 1998,

**kterým se mění a doplňuje zákon č. 499/1990 Sb., o přepočtu devizových aktiv a pasiv
v oblasti zahraničních pohledávek a závazků organizací v souvislosti s kursovými opatřeními**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 499/1990 Sb., o přepočtu devizových aktiv a pasiv v oblasti zahraničních pohledávek a závazků organizací v souvislosti s kursovými opatřeními, se mění a doplňuje takto:

1. V § 3 se slovo „federace“ nahrazuje slovy „České republiky“.

2. V § 4 se slovo „federální“ vypouští, dosavadní text se označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2, 3, 4, 5 a 6, které včetně poznámky č. 1) znějí:

„(2) Organizacím vykazujícím z přepočtu zisková salda a z nich vyplývající závazky vůči zvláštnímu účtu finančních aktiv České republiky může Ministerstvo financí na základě jimi podaných žádostí

- a) snížit výši těchto závazků nebo je zcela prominout,
- b) stanovit lhůty splatností těchto závazků, nebo
- c) snížit výši těchto závazků o hodnotu úroků z rozdílů mezi počáteční kalkulovanou úrokovou sazbou a následně zvýšenou úrokovou sazbou z úvěrů poskytnutých bankami na financování pohledávek, které byly předmětem přepočtu.

(3) Oprávnění Ministerstva financí podle odstavce 2 písm. a) a b) se týká pouze závazků vyplývajících z pohledávek

a) v zemích, vůči kterým byly uplatněny hospodářské sankce na základě rozhodnutí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů,

b) v zemích, jejichž hospodářství bylo narušeno národnostními a válečnými konflikty, nebo

c) v zemích, kterým je ze strany věřitelů sdružených v mezinárodních organizacích věřitelů (Pařížský klub věřitelů, Londýnský klub věřitelů) umožněno prominutí dluhů nebo rozložení jejich splácení.

(4) Při rozhodování podle odstavce 2 Ministerstvo financí bere v úvahu zejména nakolik se pohledávky organizací v zahraničí staly přechodné nebo trvale nevymahatelnými.

(5) Organizace je oprávněna o změnách podle odstavce 2 účtovat počínaje účetním obdobím roku 1997; o změnách v roce 1997 lze účtovat nejpozději do uzavření účetních knih a sestavení účetní závěrky za tento rok.

(6) Řízení podle tohoto ustanovení nepodléhá správnímu řádu.¹⁾

¹⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Zeman v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

85

VYHLÁŠKA

Ministerstva průmyslu a obchodu

ze dne 30. března 1998,

kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 245/1995 Sb.,
kterou se stanoví pravidla pro vytápění a dodávku teplé užitkové vody včetně rozúčtování nákladů
na objekty a mezi konečné spotřebitele

Ministerstvo průmyslu a obchodu stanoví podle § 45 odst. 6 se zřetelem na § 32 odst. 6 zákona č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 245/1995 Sb., kterou se stanoví pravidla pro vytápění a dodávku teplé užitkové vody včetně rozúčtování nákladů na objekty a mezi konečné spotřebitele, se mění a doplňuje takto:

1. V § 2 se za odstavec 6 vkládají nové odstavce 7 a 8, které zní:

„(7) Přípustné hodnoty měrných ukazatelů spotřeby tepla k vytápění pro zajištění vnitřní teploty podle odstavce 5 jsou uvedeny v příloze č. 3 této vyhlášky.

(8) Minimální účinnosti výroby tepla jsou uvedeny v příloze č. 5 této vyhlášky.“

Dosavadní odstavec 7 se označuje jako odstavec 9.

2. § 3 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„(4) Přípustné hodnoty měrných ukazatelů spotřeby tepla potřebného k přípravě odebrané teplé užitkové vody spotřebiteli jsou uvedeny v příloze č. 3 této vyhlášky.“

3. § 4 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Regulace vytápění podle odstavce 2 se provádí za účelem zajištění teploty místností podle § 2 odst. 5 při nepřekročení přípustných hodnot měrných ukazatelů spotřeby tepla podle § 2 odst. 7.“

4. § 6 odst. 1 zní:

„(1) Náklady na teplo k vytápění a jinému využití zahrnují účtované platby v cenách podle platných cenových předpisů,¹⁾ které byly vynaloženy v dané zúčtovací jednotce za roční zúčtovací období,²⁾ které začíná 1. lednem nebo 1. červnem nebo 1. červencem anebo 1. září.“

5. § 6 odst. 4 zní:

„(4) Spotřební složka se rozdělí mezi spotřebitele úměrně údajům měřičů tepla nebo indikátorů s použitím výpočtové metody, která umožní rozúčtovat spotřební složku nákladů podle dosahované průměrné vnitřní teploty jednotlivých místností s otopným tělesem bytu či nebytového prostoru v zúčtovací jednotce.“

6. § 6 odst. 5 zní:

„(5) Základní složka se rozdělí mezi spotřebitele v poměru jejich započitatelné podlahové plochy (dále jen „podlahová plocha“) bytu nebo nebytového prostoru. Podlahovou plochou je plocha místností kromě lodžii a balkonů (i zasklených) vynásobená koeficienty uvedenými v příloze č. 1 této vyhlášky. Mají-li byty a nebytové prostory rozdílnou výšku stropů nebo stropy zkosené, podlahová plocha jejich místností se určí přepočtením v poměru jejich výšek na jednotnou výšku stropů všech místností v zúčtovací jednotce.“

7. § 6 odst. 9 zní:

„(9) Není-li umožněn odečet údajů instalací měřičů tepla či indikátorů, určí se spotřební složka připadající na 1m² plochy místnosti o 30 % až 50 % vyšší, než je průměrná hodnota spotřební složky zjištěné v místnostech měření či indikací.“

8. § 7 odst. 6 zní:

„(6) V zúčtovací jednotce, kde u spotřebitelů nejsou instalovány vodoměry, se spotřební složka nákladů na dodávku teplé užitkové vody rozdělí podle průměrného počtu osob bydlících v bytech v zúčtovacím období; v nebytových prostorech se průměrný počet osob stanoví odborným posouzením podle způsobu využívání teplé užitkové vody.“

9. § 8 se doplňuje odstavcem 5, který zní:

„(5) Jsou-li známy údaje vodoměrů podle odstavce 4 pouze za některé zúčtovací jednotky, spotřební složka nákladů, která připadne na soubor zúčtovacích jednotek se známými údaji z měření a na soubor zúčtovacích jednotek bez známých údajů z měření, se vypočte podle přílohy č. 4 této vyhlášky. Potom se spotřební složka souboru zúčtovacích jednotek se známými údaji z měření rozdělí na jednotlivé zúčtovací jednotky podle odstavce 4 a spotřební složka souboru

zúčtovacích jednotek, kde nejsou známy údaje z měření, se rozdělí na jednotlivé zúčtovací jednotky podle podlahové plochy.“

10. § 9 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Na byty a nebytové prostory nenapojené na vnitřní rozvodné zařízení ústředního vytápění zúčtovací jednotky se rozúčtovává základní složka nákladů. Spotřebitelům, kteří se odpojili od vnitřního rozvodu teplé užitkové vody v zúčtovací jednotce, se rozúčtovává základní složka nákladů na teplo k přípravě teplé užitkové vody.“

11. § 10 zní:

„§ 10

(1) Náklady za vytápění a dodávku teplé užitkové vody připadající na spotřebitele se rozúčtovávají jednou ročně, a to nejpozději do tří měsíců po uplynutí zúčtovacího období.“

(2) Vyúčtování obsahuje:

- a) spotřebu tepla pro vytápění a spotřebu tepla pro přípravu teplé užitkové vody v GJ, spotřebu studené vody pro přípravu teplé užitkové vody v m³, která připadá na zúčtovací jednotku,
- b) jednotkové ceny tepla pro vytápění a přípravu teplé užitkové vody v Kč/GJ a studené vody pro přípravu teplé užitkové vody v Kč/m³, které připadají na zúčtovací jednotku,
- c) celkové náklady zúčtovací jednotky v Kč odděleně na vytápění, na teplo v teplé užitkové vodě a na studenou vodu v teplé užitkové vodě, které jsou rozúčtovány mezi spotřebitele, a rozdělení těchto nákladů na základní a spotřební složku,
- d) podlahovou plochu (§ 6 odst. 5) zúčtovací jednotky a podlahovou plochu spotřebitelova bytu

či nebytového prostoru v m², součet přepočtených náměrů spotřeby v zúčtovací jednotce a ve spotřebitelově bytu či nebytovém prostoru v náměrných a přepočtených jednotkách, je-li v zúčtovací jednotce instalováno u spotřebitelů příslušné měření, případně průměrný počet osob bydlících v zúčtovacím období v zúčtovací jednotce a ve spotřebitelově bytu,

- e) podíl nákladů základní složky, spotřební složky a celkový náklad v Kč, který připadá k úhradě spotřebiteli (uživateli bytu či nebytového prostoru) zvlášť za službu vytápění, dodávky tepla v teplé užitkové vodě a studené vody v teplé užitkové vodě včetně způsobu výpočtu.

(3) Vyšší náklady než ty, které odpovídají měřným ukazatelům podle přílohy č. 3 a účinnosti výroby tepla podle přílohy č. 5 této vyhlášky, se na spotřebitele v zúčtovací jednotce rozúčtovávají, když jejich překročení je i při provedené regulaci podle § 4 této vyhlášky způsobeno

- a) časově delším otopným obdobím nebo vyšší vnitřní teplotou, než stanoví ustanovení § 2 vyhlášky, nebo
- b) do 31. prosince 2000 před účinností vyhlášky provedeným koncepčním a projektovým řešením systému zásobování teplem a teplé užitkové vody nebo
- c) nedodržením dohody mezi pronajímatelem a nájemníky o racionálním hospodaření spotřebitelů s teplem a teplotou užitkovou vodou nebo
- d) v případě teplé užitkové vody jejím neomezeným zajišťováním v noci.“

12. Příloha č. 1 zní:

„Příloha č. 1 k vyhlášce č. 245/1995 Sb.

Tabulka koeficientů pro místnosti bytů a nebytových prostorů

a) místnosti, které se liší způsobem jejich užívání a v nichž je umístěno otopné těleso

	koeficient
v bytě	1,0
ve skladě s občasným pobytem osob	1,0
v mateřské školce	1,2
ve zdravotním středisku	1,2
v kanceláři	1,2
ve výstavním sále	1,2
v prodejně	1,3
ve skladě s trvalým pobytem osob	1,2
v učebně	1,2
v dílně	1,2
v provozovně s prodejem	1,2
v restauraci, kavárně	1,3
v temperované garáži	0,5

- b) místnosti, v nichž není umístěno otopné těleso, začleněné v objektu tak, že s místnostmi s otopným tělesem přímo sousedí
- | | |
|---------------------|------------|
| jednou stěnou | 0,1 |
| dvěma stěnami | 0,2 |
| třemi stěnami | 0,35 |
| čtyřmi stěnami | 0,5 |
| pěti a více stěnami | 0,75 – 1,0 |

Stěnou se rozumí boční stěna, strop a podlaha.

Je-li v místnosti bytu či nebytového prostoru bez otopného tělesa neizolované potrubí vnitřního rozvodu tepla, zvýší se tyto koeficienty podle velikosti potrubí až o 0,25 bodu podle vzorce

$k = 5 \times S_t / A$, kde S_t je povrch trubky (v m^2), A je plocha místnosti (v m^2), k je koeficient navýšení. Součet tohoto koeficientu a koeficientu podle odstavce b) nemůže být vyšší než 1,0.

Koeficienty podle tabulky se použijí i pro místnosti s obdobným způsobem využívání. Koeficienty k výpočtu podlahové plochy nebytových prostorů pro rozdělení nákladů na teplou užitkovou vodu jsou stanovovány podle charakteru odběru ve smyslu příslušných hygienických a provozních předpisů.“

13. Připojují se přílohy č. 3, 4 a 5, které zní:

„Příloha č. 3 k vyhlášce č. 245/1995 Sb.

Měrné ukazatele spotřeby tepla

Přípustné hodnoty měrných ukazatelů spotřeby tepla

a) na vytápění 1 m^2 započitatelné podlahové plochy zúčtovací jednotky:

– při vytápění z domovní kotelny na tuhá paliva

1 GJ/ m^2 x rok
nebo 0,294 MJ/ m^2 x D^0 x rok

– při vytápění z ostatních zdrojů tepla

0,8 GJ/ m^2 x rok
nebo 0,235 MJ/ m^2 x D^0 x rok

b) k dodávce teplé užitkové vody spotřebitelům na 1 m^3 odebrané vody v zúčtovací jednotce:

– při přípravě v zúčtovací jednotce

0,3 GJ/ m^3

– při přípravě společně pro více zúčtovacích jednotek

0,4 GJ/ m^3

c) souhrnné – na vytápění a teplou užitkovou vodu:

– při zajišťování tepla z domovní kotelny na tuhá paliva

do 1,25 GJ/ m^2 x rok

– při zajišťování tepla z jiných zdrojů

do 1,05 GJ/ m^2 x rok

Nejsou-li dodrženy ukazatele podle písmen a) a b), postačí dodržení ukazatelů podle písmene c), pokud je v zúčtovací jednotce poskytována služba vytápění i dodávky teplé užitkové vody.

D^0 je počet denostupňů v topném období, který je určen vztahem

$$n (t_v - t_{zp}),$$

kde

n je počet dnů v topném období,

t_v je průměrná teplota vnitřního vzduchu ve vytápěném objektu v $^{\circ}C$,

t_{zp} je průměrná venkovní teplota v topném období v $^{\circ}C$.

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 245/1995 Sb.

**Výpočet spotřebních složek nákladů na dodávku teplé užitkové vody
z její společné přípravy pro zúčtovací jednotky**

Spotřební složky nákladů, které připadají na zúčtovací jednotky, kde se měří spotřeba teplé užitkové vody a kde se neměří spotřeba teplé užitkové vody, se vypočte podle vzorců:

$$S_m = S_c \cdot K / (K + 1)$$

$$S_n = S_c - S_m$$

$$K = M_m / M_n$$

$$M_n = M_c - M_m,$$

kde

M_c je množství dodané TUV změřené ve společné přípravně TUV obchodním měřidlem,

M_m je množství odebrané TUV zjištěné měřením spotřeby v zúčtovacích jednotkách za stejný časový úsek jako M_c ,

M_n je množství odebrané TUV, které připadá na zúčtovací jednotky, kde se neměří nebo údaj o spotřebě není znám,

S_c , S_m , S_n jsou spotřební složky nákladů odpovídající množství M_c , M_m , M_n .

Příloha č. 5 k vyhlášce č. 245/1995 Sb.

Minimální účinnosti výroby tepla

Kat. zdroje	Výkon kotle na zdroji	Účinnost při použití paliva (%)									
		koks	č. uhlí	brikety	hn. uhlí tř.	hn. uhlí netř.	top. olej LTO	top. olej TTO	plyn ZP	el. akum.	el. přím. top.
A	do 0,5 MW	69	68	67	66	62	80	–	85	96	98
B	0,51-3 MW	–	70	69	68	63	83	–	86	97	99
C	3,1-6 MW	–	75	–	72	65	84	–	87	–	–
D	6,1-20 MW	–	77	–	–	70	85	82	90	–	–
E	20,1-50 MW	–	80	–	–	77	87	85	92	–	–
F	nad 50 MW	–	82	–	–	82	89	86	93	–	–

Uvedené účinnosti se vztahují na jednotlivé kotle. Minimální účinnosti celých kotelen mohou být až o 2 % nižší.

Tabulky se použije v případě, že vlastník zdroje tepla a vlastník zúčtovací jednotky je tatáž právnická či fyzická osoba a není-li instalováno měření množství tepla dodávaného z tohoto zdroje tepla.“.

Čl. II

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

JUDr. Kühnl v. r.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyby

ve sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 54/1998 Sb., o přijetí změn a doplňků příloh Dohody o mezinárodních přepravách zkazitelných potravin a o specializovaných prostředcích určených pro tyto přepravy (ATP), přijaté v Ženevě dne 1. září 1970, vyhlášené pod č. 61/1983 Sb.

V obsahu na titulní straně v názvu sdělení mají místo slov „vyhlášené pod č. 61/1982 Sb.“ správně být slova „vyhlášené pod č. 61/1983 Sb.“.

Redakce

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej** – Benešov: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** Prospektum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **AUTOŠKOLA,** Pospíšil Jaroslav, Velké nám. 132; **Chomutov:** DDD Knihkupectví-Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava:** VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Kolín 1:** Knihkupectví U Kašků, Karlovo nám. 46; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Kniha M + M, Lipová 806, Knihkupectví Růžička, Šefrková 529/1057; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., Sladkovského 414, Knihkupectví Z. Petrová, Pasáž Sv. Jana a Za Pasáží; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** ALBERTNET, Revoluční 1/655, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NADĀTUR, Hybernská 5, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 4:** Abonentní tiskový servis, Zdiměřická 1446/9, PROSPEKTRUM, Nákupní centrum, Budějovická, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Příbram:** VEMA, Korecká Blanka, Čechovská 138; **Sokolov:** Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** 7 RX, s. r. o., Mírová 4, tel.: 047/44 249, 44 252, 44 253; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Zlín-Louky:** INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; **Zlín-Malenovice:** Ing. M. Kučeřík, areál HESPO; **Znojmo:** Knihkupectví Houdková, Divišovo nám. 12; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.